

INE
1552

Publii fausti andrelini

foroliuensis illustris Poetae Laureati ad litteratissimum Thomam custodiā serenissimi Anglici regis oratorem bene merentem Epistola.

Omnis Mortales ea legentos esse nō ignoras excellen-
tissime Thoma: vt aliquando breuem hanc vitam tan-
q̄ vsuarium depositum reddituri sint: homo enim ipse
adeo fluxus atq̄ fragilis est: vt a marco catone bulla haud imme-
rito appellatus fuerit. Quandoquidem aqua instar rotundæ pi-
læ tunefacta q̄ facillime disrupsi euanescereq̄ solet. ideo
vnumquēq̄ diuinæ rationis participem magnopere niti decet:
vt id tandem assequatur: ad quod nicoclem regem hortabatur
Socrates: vt scilicet animi memoriam immortalē sempiternāq̄
relinquat. Hoc autem effici non potest: nisi sapientissimum illum
solonem imitemur qui se quotidie aliquid vel docentem vel ad-
scentem senescere gloriabatur. Quod cum alij tum imprimis:
Caius plinius omni ex parte facere conatus est. Tāta etiā apud
eum temporis parsimonia erat: vt cū lector nescio quaedam per-
peram enūciata repetisset: ea interpellatione sese amplius ver-
sus decem perdidisse dixerit: Non minori quidem sedulitate ori-
ginem vsuū fuisse constat. Is enim adeo litterario studio intentus
erat: vt neq̄ cibum absq̄ erudita lectione aspersum sumpserit:
neq̄ manus villo vnq̄ pugillari vacuas habuerit. Publius autē
scipio: qui primus aistranus nuncupatus est: vsurpare solitus
erat: vt a cicerone præclare scriptum est: se non minus ociosum
esse q̄ cum ociosus: nec minus solum q̄ cū solus esset. Quid de
apelle simplici atq̄ artificioso pictore disseram? cui alio: qui per-
petua consuetudo fuit: vt nunq̄ tam occupatā diem ageret: quin
vel vnicam tantum lineam ducendo: artem ipsam exercebat. Is
profecto inter bruta ab omni proorsus ratione aliena conuome-
randus est: qui nihil omnino agit: quo sese aliquando vixisse tes-
tificetur. Cato non modo iusta laude non fraudandus: sed
clarus atq̄ magnus semper habendus est. Quippe qui ad extre-
mum vsq̄ diem ita ætatem omnem ægit vt se frustra natum esse
non existimet. cū beatissimus sit ille: qui ex incerta atq̄ instab ili
fortuna minime dependeat. Sed qui sua omnia in se vno dum

a ij.

tasrat collocet sicuti olim p̄iēnsis hyas facere psueuerat: eo t̄m
sine: vt cūctā deū maximū optimū referēda eē cēseat. Quis t̄m
Indoctus: tā rudis: tā exps est: q̄ ad vnguē explozatū non habe
at aeternā ipsā virtutē nullo vnq̄ casu eripi posse: Non socrates
letalē cicuta: nō plato dyonisiā tyranū: nō cicero ifensū clodii:
non ipsum deniq̄ antonū sola t̄m virtute fretus cōtēpsit: irrisit
explopsit: diuina si quid virtus t̄m terrenis illis rebus p̄stat: q̄tū
splēdor in veterata rubigini p̄fēctus est. q̄ fetē q̄ q̄ diuinc cen
suit plato: ea possessionū gn̄a filijs eē potissimū cōparāda: quæ
neq̄ procellosam grādīnē: neq̄ humanā vim: neq̄ iouē ipsū ex
stimescerēt: q̄d em̄ attalica diuitiæ: q̄d placētūa delicia: quid
epicureæ voluptates vel p̄desse vel durare possunt: Ille enim
stolidus ait: corpus animūq̄ virilē effeminant: nā vt mollē illum
sardanapalū sileā: hānsbal strenuus et vir et imperator: postq̄
canes si pugnaromanas opes attriuerat adeo capanis delicijs
atq̄ voluptatibus elāguir: vt qui facile romā ipsam expugnare
potuisset neq̄ p̄spera fortuna: neq̄ parta victoria vti sciuerit: o
victoriā non tali ep̄ycurō porco: Sed caesariana potius festina
tiōe dignā. Itaq̄ dū exigui hoc corpusculū vitales auras carp
ferit: nullus vnq̄ labor tā asper: tāq̄ difficilis erit: quē intrepido
pectore ac renidētis vultu nō subeā: vt si corpus iminutū artitūq̄
puluerē resoluēdū sit. Saltē nomē ipsum ab oī obliuiois iniuria
assertū esse videatur. Et eo magis ociosæ vitæ continuos sudo
res antepōnā quo ob hāc eandē imortalē famē achilles hęcum
admodū vitā: hercules autē duos potius labores q̄ promissam
voluptatem elegisse fertur: hī profecto stultia gerrhis vaniores
sbiectioresq̄ habēdi sūt: q̄ claroz viroz lb̄i facta imitāda eē nō
arbitrētur: sicut anhelans equus vrgentibus calcibus ad tan
gendā mētā accelerat: Ita generosus animus acrioribus stimu
lis ad superandā alienam virtutē p̄mitur: quod quid ex p̄p̄ciana
atq̄ caesariana æmulatiōe vel me tacēte cōpertū est: illa em̄ tam
magna tāq̄ i testiuā fuit vt alter parē alter vero supiorē pati nō
possit. Ea de cā hactenus perire tēpus oē arbitratus sū: quod
vel publicæ interpretatiōi vel multæ cōpositiōi: vel disciplinis
varijs edificēdis nō impartiuērim: vt platonici illud dogma ob
seruare. quod ortus nri partē nobis ipis partē amicis patriæq̄
vendicauit: et si aristoteles bono. iro solam tantū vel actionem

3
vel contemplationem adiudicauit. Ad hæc amorum meorum in
liuam bononiensem libroa quattuor præluſi: ea ſc; tēpeſtate qua
nundum prima lanugo iuuenili vultu pullulare cœperat. vt autē
liuam ipſam guielmo rupiforti totius frâciæ cancellario nunq̃
ſatis laudato: Ita et elegias viginti: partim iuuenilialore: par-
tim maturiori ætate cōpoſitas attitulauī. Quēquid extinctū niſi
veris lachrymis: et eis quid aſſiduis lugerē: oīm profecto quos
terra ſuſtineret: ingratiſſimus eſſe: tanta in me et liberalitate: ꝛ ꝑ
troctinio vſus eſt: quippe qui vnicū empoſitū eſſet: ad quod tuto
litterſti oēs viri cōfugerēt. Cæterū de tā absoluto: tāq; cōſuma-
to viro ſatius ſilendū eſſe duxi: q̃ oīno pauca dicere. Immeſa ſi
quid laua breui? cula orōe cōphēdi nō pōt: q̃uis id vel tucydides
vel lyſias: vel criſpus ſoluſtius ſtentare nitatur. Ni multiplici-
ſc quotidiana interpretatōe diſtrictus eſſe: Jā oēs tū graecas tū
latinas hystorias elego carmine cōplexaa edidiſſe: vt laborioſiſſi-
mū illud opus de vers religione iſcriptū cōiceſcā. Nihilominus
buccolicū carmen quotidiano prope cōuitio flagitatū emittā. Cū
primū a guielmo gualtero certio: factua fuero: cui nam lucubres
tiones illæ iure dedicandæ ſint: quod quid iā diu actū eſſet. Niſi
eandē fortunā aduerſam habuiſſet. quæ ſemp bonos: et gnauos
viroa infeſtare deprimereq; ſolet. Verū em̃ vero quo magnani-
mus vir grauiorē calamitatē æquo aīo patitur: eo maiorē demū
gl̃iam cōſeqtur: ſtrenuus anim⁹ cōtraria calamitate veluti puz-
surū ardētī camīno ꝑſpicit. Nō poſſū ꝑfecto nō vereri mi thoma-
ne maliuolētā potius: q̃ beniuolētā captē: ſi cæters operſ meſ
adhuc interrupta ſimplectaq; nominē. Tāta em̃ vel ignozatiū in
credulitas: vel inuidoz. iniq̃tas eſt: vt es in quouis. etiā diſertissi-
mo laborioſiſſimoq; viro incredibilia exiſtimēt: quæ obtuſi: atq;
locordes ipſi nō modo nō atringere: ſed ne cogitare quid poſſint.
Omitto igitur ſaryras decē: chriſtianū aduētū: epigrāmata du-
centa: ſphæricū dialogū: morales certū epl̃as: et latinæ linguæ
obſeruatiōea rubiginofā barbarie proxiſus a veteruſoſo: ni falloz:
ſitu vindicantea. Utinā operſ tua eo tantū octo ſruī poſſim: quo
non ſolum rudē: et indigeſtā hanc molē expolā: Sed ex eadem
officinis mea exeat adhuc longe maiora: quæ in publicum vſum
laborata fuiſſe videātur. vt ventura poſteritas nō ſolū mihi ipſi
ſed etiam beneficio in me tuo debeat. Interea quo pleniori obſe-
quo gratiſſimū clientem demerericentiaris: elegiarum meariū
libellum tertium nomini tuo dedicauī. Ego enim in referenda

collata opuscul *vota*
Anxia quaesita intrarunt lintea portae.

ferunt velingit
Et retinet tutas anchora iacta ratea.

facit ubi
Ipse ego candenti succinctus veste sacerdos

quosdam
Debita curuato poplite templa petam.

homo
Et mea fontano perfundam tempora rore:

quosdam
Sancitaq; constanti numina mente colam.

quosdam
Et dabo fumiferas fragrantia thura per aras.

quosdam
Concidet ad repidoa victima caesa focos.

quosdam
Nontraq; praeteritos testantis munera casus

quosdam
Ostendet celebri fixa tabella tholo.

quosdam
¶ Magna salutiferae soluenda est gratia dextrae:

quosdam
¶ Cum moriens medicam senserit aeger opem.

quosdam
Aurea phasiacis rapuit qui vellera campis

quosdam
Primus inexpertas ausus inire vias.

quosdam
Spumea qui vario sulcauerat aequora cursu

quosdam
Binaq; non notis lustra peregit aquis/

quosdam
Qui perijt profugis fatalia puppibus arua

quosdam
Dozica cum phrygiae flamma crein asset opes/

quosdam
Prospera cum reduci petigissent littoza dalle

quosdam
Talia peccatis vota tulere deis.

quosdam
Sicilicet exili missum vel paupere donum

quosdam
Sub memori gratas pectoris faustus habet.

Non minus oblato spectandum est munere pectus

Dixit ut eo vilis inopesq; duci:

Curvatis modicam manibus dum porrigit vnam:

Et reliqua immensas turba dedisset opes:

Sed venit accepti maior quo muneris auctor:

hoc magis alternas sentit et ille vices:

Extat ut humanæ discreta potentis sortis:

Sic bona sunt alijs anteferenda bonia.

Nam magis aucta ligant generosæ munera frontis

Maior et vberius gratia foenus habet.

Argumentum

Q; faustus sūma qđ idignatōe affect? deſuerat oīo: ne qđ illuſtres viros carmibus ſuis celebrare: neq; apli? op? aliqđ emittere: qm̄ doctiſſimi poetæ nō mō præmiū nocturnis diurniſq; laboribus ſuis dignū nō aſſequant: verū etiā ab ignaris in uidiis paſſim canino dēte dillacerēt: ſz orante ac ſtimulāte carolo fernādo libellū hūc edere coact? eſt. Ami co pſerti honeſta pſtulāti denegādū eſt nihil. ſi publicato poemati maliuoli obſectatores i uideāt: ut maiori i uidiis rupant: poema ipſū iterū atq; iterū legāt. Null? em̄ dolor ſc̄bior eſſe pōr: q̄ in vitis oculis iuidioſa opa lectitare.

Carole pieridum decus inuimortale ſozorum:

Carole præcipuo inter habende viros:

Cur quatis obſtrufas tam crebris ictibus aures

Exuat ut veterem noſt: a thalia ſitum:

Ut repetam tremulo tompentes pollice nervos:

Ne careat gratis gntis turba ſontis:

Deſine: vana ſtuunt rapidis tua verba ſub vndis

Pontis et inſteriliſem en inane ſolo.

Handwritten notes in the top right margin, including the number 5 and various illegible scribbles.

Handwritten notes in the left margin, including the number 1170 and other illegible text.

Handwritten notes in the middle right margin, including the name 'F. de P...' and other illegible text.

Handwritten notes in the bottom right margin, including the name 'F. de P...' and other illegible text.

Handwritten notes in the bottom right margin, including the name 'F. de P...' and other illegible text.

Schlicet ampla canam magnozum gesta viroann

Quæ seges ex isto fertilis exit agros

Quis bene culta fouet paluris arua resectis

Quis sequitur spæctis plena rosata rubis

Sint licet æterno perfusa poemata cadros

Nulla fatigatæ præmia laudis habent

Et pannoza iacet neglectis musa poetis

Ism mala tam præsens sydera tempus habet

Carmina quin etiam pluteum redolentia casum

Subannat crispa nare canina cohors

Sinouus excudat tornata poemata vates

Qualia vel summo digna marone purea

Manus insurgit Bauto comitatus inepto

Et fatuus simili cherylus arte surit

Dilacerant claros genuino dente poetæ

In rutine qz notant pondera qua qz sua

Hitantum sese turba mirantur in omni

Et pandunt caudam psuo super betuam

Omnia prosciunt tumefacris grandi buccis

Et canor argutini habet ille soni

Diffong sed strident rauco refur orgaia cantu

Quæ rudiis ignota pulsat ab arte manus

[Handwritten notes and scribbles at the bottom of the page]

de oratore *quod* *de* *multis* *et* *alio*
¶ Quis nisi stultus erit veri contemptor ancti?

¶ Nescio quæ constans vincula foedus habet.

Non ponit liuor mosu rabiosus edaci
Diffociare pia pectora iuncta fide.

Qualia nec præfens; nec postera nouerit ætas:

Qualia nec prisco est fama locuta sono.

Nam modo threicio defessum pectine faustum.

Et modulis relenas fratre iuente tuis.

Mixta vel arguto diceretia scommate fundis.

Quæ moueant rigidis ydera tarda senis.

Et modo tincta refers clario tua scripta lepore.

Altraq; calliopen tollis in astra meam.

Huius et interpres cicerone disertior ipso

Parisia intentis omnibus vrbæ tonas.

Nostra vel infesto laudanda est iudice vita:

¶ Est aliquid socio candidiore frui.

Mittimus hæc igitur charo monumenta sodali

Extet ut inuicta notus vterq; fide.

Missa nec artalicos poscunt mea carmina census;

¶ Quaslibet excellit certus amicus opes.

Lindus irrumpat solito si joylus ore:

Ut magis inuideat; sapius istis legat.

faustus attrito tanto corde p̄p̄ctus imaculatam v̄ginem
 maria orat vt a grauissima illa febre liberet: qua desperā
 tibus medicis iam menses tris valde laborauit neq̄ aliā ob
 causam pristinā valitudinē exoptat nisi vt delictorū suorū
 debitam ac cōuenientē poenitentiā agat. si vero eū Jam
 omnibus prozsus viribus exhaustū mori oporteat saltem
 celesti ac perpetua gloria fruatur id si assequi possit certe
 vita ipsa. mors q̄uis imatura gratior erit.

Incluta constanti colimus quam pectore virgo
 Crimina quæ primi nulla parentis habes.

Quam tulit æterna cælestia mente potestas:

Qua nihil intoto castiua orbe patet.

Ne mala conspicias fragilia contagia carnis

Quæ mea multiplici corpora labe notant.

Sed tua quæ cunctis pieras mortalibus afflat

Sustineat nostræ naufraga membra raris

Ut sua qui lasso supponit brachia mento

Si quisq̄ est tumidia semisepultus aquis

Quassatam medio si linquis in æquore puppin

Corruet in cœco funditua illa sinu.

Ceruleum nam sola fretum regina gubernas

Inq̄ tua residet naua repostua ope

Nonne vides rapido nigrantes turbine fluctua:

q̄ feriat laceram vasta procella ratem:

Nonne vides quantos fabris recidiua dolorea

Afferat: et sitiens q̄ coquat ossa calor:

Inscelix videoz mediam profectus in actum

Tanta subarenti coeozze flamma furie.

Jam terret veniena tristi moza pallida vultu:

Jam mea lethæus lumina somnus habet.

Jam quatit horribilem sobolea cyletia virgam

flebilis vt nigro miscear ipse gregi.

Jam video stantem tenebroso in littoze nautam.

Ut mea perstygia vecra sir umbra lacus.

Jam posita est duccis minois sortibus vna

Advocet vt fontem subsua iura reum.

Inferat et fasso merita procrimne poenas

Nè bona sint turpi deteriora malo.

Deprecoro supplex magnum pere virgo tonantem.

Et solito causam moze foueto plam.

Perqz tuum nullo violarum crimine ventrem

Tantum verbigena qui tulit arte deum.

Peri madesacta tuo rogites fera vullera lucra

Mitior in nostrum surgat vt ille caput.

Lum mea circudent maturi tempora canis.

Dilluat et sordes vita notata sua.

Conscia nè verent stimulantca peccora manes.

Est aliquid nocui culpa piata rei.

audiet orantis placatus matris alumno
Audiet orantis placatus matris alumno

promisero fuisse vate iacente preces
Promisero fuisse vate iacente preces.

infesto extrema populo si morte peperdit
Infesto extrema populo si morte peperdit

luminis an tanti cultor abactus erit
Luminis an tanti cultor abactus erit?

semper aperta tenet pendenti brachia ligno
¶ Semper aperta tenet pendenti brachia ligno

ut foueat tepido credula corda sinu
Ut foueat tepido credula corda sinu.

q̄ mea si truncant fatales stamina parca
q̄ mea si truncant fatales stamina parca

ut cadat ante suam vita coacta diem
Ut cadat ante suam vita coacta diem

auxilio regina tuo mitissima ducas
Auxilio regina tuo mitissima ducas

danc animam insuperi regna beata poli
Danc animam insuperi regna beata poli

ut brevis haec aetas nostrae detracta iuuentae
Ut brevis haec aetas nostrae detracta iuuentae

florest in aeternis tempus in omne plagis.
Florest in aeternis tempus in omne plagis.

ut scitur aeterno foelix ubi nectare caetus:
Ut scitur aeterno foelix ubi nectare caetus:

laetaq̄ securis tempora pace vigent.
Laetaq̄ securis tempora pace vigent.

haec si contingat pereunti gratia fausto:
Haec si contingat pereunti gratia fausto:

ultima vitali est gratior hora die.
Ultima vitali est gratior hora die.

Argumentum

¶ Postq̄ mater e sublimi scela praecipitata interfijt caroli et ioannem filios vehementer hortatur ne obitum suum tam et stille durus esse videtur deplorēt: cū oīno stultum sit mortuū aliquem deslere: qui nullis neq̄ precibus neq̄ lachrymis reuocari quest/ et ita candidam vitam egerit: vt non infernas sed supernas sedes adierit: quādo quidē sōls virtus sit quā et nullo vnq̄ casu eripi possit et caelo ipso digna esse censeatur.

audiet orantis placatus matris alumno
promisero fuisse vate iacente preces
infesto extrema populo si morte peperdit
luminis an tanti cultor abactus erit
semper aperta tenet pendenti brachia ligno
ut foueat tepido credula corda sinu
q̄ mea si truncant fatales stamina parca
ut cadat ante suam vita coacta diem
auxilio regina tuo mitissima ducas
danc animam insuperi regna beata poli
ut brevis haec aetas nostrae detracta iuuentae
florest in aeternis tempus in omne plagis.
ut scitur aeterno foelix ubi nectare caetus:
laetaq̄ securis tempora pace vigent.
haec si contingat pereunti gratia fausto:
ultima vitali est gratior hora die.

Quidiu at assiduo squalentia pectora planctu:

Et rigido madidas vngue notare genas:

Tristia quid lasso venientia verba palato:

Et misera querula funderè voce sonos:

flebilis vt solita repetit philomela querelas

Cum gemit by sinarij facia cruenta ducio.

Ut sua fiet celeri propterantia funera passu

Cum tenui nivea murmure cantat oloz

Implet vt assidua vacuas singultibus auras

Anxia cum vidua pectora turtur habet.

Ponite sollicita concepto mente dolores.

Mæstaq; non parui conscia signa mali.

Nubila tranquillis miscentur tempora rebus

Ut noua per durum gloria tendat iter.

Quisq; gerit valido firmataa roboze vires

Ut sua constanti damna leuentur ope.

fortis difficiles superantia pectora casus

Inclita perpetua nomina laudis habent.

Jam tulit expulsa tantas formidine clades

Ut vaga dulchiua sydera tangat aper.

Jam nulla deuicta malis constantia iactat:

Jactat iduma: i fortis corda senis.

¶ Scilicet humanos mens est infusa per artus

Ne sua det rigido colla premenda iugo

¶ Quodq; licet minimū: proprio sit vulnere maius

Et male perpeſſum triſtius vigeſt onus.

¶ Flere quod eſt aliquo nunq̄ reuocabile luctu

Ingenij non eſt experientis opus.

Ueſtraq; continuo turgencia lumina ſletu:

Mixtaq; ſunt humili vora cada ca prece.

¶ Subdita ſtant certo mortalia corpora fato:

¶ Cunctaq; præcipiti tempore fluxu ruunt.

¶ Tam nimis humanum celeri genus interit hora.

Turgida q̄ pluuiæ bulla liqueſcit aquæ.

¶ Tradita cuiq; ſua eſt naſcenti mæta creato

Debita quam nullo præterit hora gradu.

¶ Nec quiſq; hanc poſuit fatozum auertere legem.

Nec rata per triplices fila ſecare deas.

¶ Immortis ſtanuit quæ prouida cura tonantis

Sunt ea perpetuo firma futura loco.

Concitat hœreſicio qui ſuſtere flumina cantu

Motaq; cum rigidis aſpera ſaxa feris.

Non tamen infernum rapta pro coniuge regem.

Argura potuit conciliare hely.

b i.

[Handwritten marginal notes in Latin, including phrases like 'scilicet', 'quod', 'et', 'tam', 'nec', 'quæ', 'sunt', 'mota', 'non', 'argura']

[Small handwritten notes in the left margin]

[Small handwritten mark at the bottom left]

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
**Nec stera fatali mutavit sydera curfu
Spumea cerulei quam maris unda tulit.**

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Nec pia materno potuit theris anxia luctu

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Tristia letali solvere pensa colo.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ Cuncta licet veteres reperant primordia causas

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ Quod op suis clausum finibus extet opua

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Sim licet et praiceps scala delapsa ruenti:

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
fracta op sunt duro membra cruenta solo.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Non tamen intrepido mozentia p ectora vultu

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Terruit horribili parca seuera manu.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Cum mea intenues exiret spiritus auras

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Solata est casus longa senecta meos.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Et vos o chara dulcissima pignora matris:

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Et mea cum pura candida vita fide.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ Conscia sinceras praetentant gaudia nentes:

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ Et bons compositia moribus sucta iuuant.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Alters sunt etiam lapsis solamina rebus

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ mes non stygias umbra subiuit a quas

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Tristia non errant nudi per littoza manes:

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Nec sudata petit poztitor aera charoi.

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
Non me cerbercus triplici latratua hy au

*no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...
no p... d... t... f... m...*
¶ ipsa nec ante suas territar by dra fore.

Non ego sis phij per acuta cacumina montis

Ardua fallaci saxa labore fero.

Non ego lethari percuntes gurgitis undas

Incauta decæpta dolia gesto manu.

Arida tantaleos captant nec guttura fluctus:

Nec mea continuus viscera vultur edit.

Nec patior miseri rapidos irionis oibes:

Dira nec in nostrum torza flagella caput.

Nec fera terriginæ inecuo roamenta cohortis.

Ipse nec inferni iussa tremenda iouis.

¶ Ima perit nunq̄ succumbere nescia virtus.

¶ Illa sed inuicto peruolat alta pede.

At postq̄ exemi concretam e corpore labem

Mens redit insuperas: venerat vnde: plagas

Dic septem aspicio nuntium erroribus ærem

Clarasq; diuersa sidera fixa polis:

Dic duodena vagos peragentia signa meatus

Quæq; suo posita est ordine zona iuuar.

Dinc video densa meritas caligine terras

Et quanta humanum nocte premaritur opus.

Quæq; latent vestros caelestia numina visus

Illæ patent oculis semper aperta meia.

Ardua fallaci saxa labore fero.

Incauta decæpta dolia gesto manu.

Nec mea continuus viscera vultur edit.

Ipse nec inferni iussa tremenda iouis.

¶ Ima perit nunq̄ succumbere nescia virtus.

¶ Illa sed inuicto peruolat alta pede.

Dic septem aspicio nuntium erroribus ærem

Dic duodena vagos peragentia signa meatus

Quæq; suo posita est ordine zona iuuar.

Dinc video densa meritas caligine terras

Et quanta humanum nocte premaritur opus.

b ij

opei
Vos igitur tantos nati compescite luctus

Ue
Uestraque per nullum vita sit acta nephas.

Ut patrio suprema polo vos funera reddant

Cum fuerit hospitio vita fugata suo.

¶ Sola etenim magni scandit penetralia cæli

Quæ nullis virtus casibus icta ruit.

Argumentum

¶ Terrestris paradysus oia: tū aī qua tū recētia viridaria
exupat: extra quā adā z æua nudi expellūt: qm̄ ab iūdo z
pditore serpēte decēpti sūt: z poma a deo rerū oīz creato
re p̄hibita com̄ ederūt: quocircā non solū abo ipi: v̄z etiā
mortales oēs cogūt̄ varias z animi z corporis passionēs: z
ipsā deniq; mortē subire: ad redimēdū aīthumanū genus
xps̄ ex itacta v̄gine hūanā carnē assumēs ab īcredulis z in
uidis iudeis crucifigīt: tertia vō die resurgēs: z ex tenebro
so lymbo sc̄tās aīas eripicēs: patriū tandē cælū ascēdit. vbi
oīa tā supiora q̄ inferiora sūma cū iustitia gubernat. Itaq;
nullus a catholica fide ita alienus sit: vt xpm̄ ipsi⁹ dei filiū
natū esse denegēt. deide faustus poēt̄ qdē officiosissimus
etiā atq; etiā orat: vt lodouicus gonziacus māruanus z pō
tifex z marchio cælesti regnū iā diu sibi ipsi p̄missū h̄eat:
postq; diuina ac fœlici vita funct⁹ fuerit: viro cū tā bñ me
rēti qd̄ dignū sit: ex cæpto cælo certe adiuenit̄ n̄h̄il.

in p̄cipuo capite
h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
¶ Hic locus eo p̄cipuo sub cardine cæli
Quo sola perpetuo vere beata tepent.

h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
¶ Plurimus hic liquidis fons est argenteus vndis
Blandaq; nectareus murmura riuus habet.

h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
¶ Dulcibus hic vacuus mulcet concentibus auras
Inter odorarum turba canora nemus.

h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
h̄ic sūt p̄cipua p̄cipua
¶ Aspicias hic varijs halantes floribus ortos.
Ipsaq; de viridi robor e mella fluunt.

Aspicis hic terram nullo poscente ferentem

Liberius roto quicquid in orbe patet.

Hinc ager ille ferax sileat qui cortice sacro

Aurea seruanti mala dracone tulit.

Hinc proprias sileat tellus phæacia glebas:

Ipsaq; magnifici diris regna mydæ.

Hæc inter primum faeliccia rura parentes

Ducebant læta tempua in omne diea.

Nec tristi æternum semio mutare vigozem

Nec poterant villosa mortis adire gradus.

Proditq; heu tanto serpens inuidit honoz:

Et tacita infandum struxit ab arten ephas.

Hoc duce nam vetita decerptum ex arboze pomum:

Ipsaq; sunt magni iussa soluta dei.

Tunc pater omnipotena tumidaa exarsit in iras:

Cumq; suo nuda est eua fugata viro.

Hinc labor: hinc morbi subeunt: hic curus senectus:

Hinc via letiferi prima reperta mali.

¶ Unica q; seros offendit culpa nepotes:

q; grauis heu læsi numinis ira nocet:

At tamen arcano natum demisit olympto

Ut purgata sua crimine morte forent.

hæc pater dicitur cum hæc dicitur
q; pater dicitur cum hæc dicitur

Delusit me phæacia orbi
hæc dicitur apud dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

procedit
procedit

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

hæc dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

¶ dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur

b 110

^{uocor Deula}
^{id. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
Deuolat interea passilicis umbra tonantis

Et stygis infontes fauce reducit ayos.

Tertia cum nituit tenebris aur ora fugatis

Exijt: et vulto marmore viuis abijt.

Semiantimis iacuit lapis custodia tælis:

Plenaq; legitimæ corda timoris erant.

Post modo gudentem conscendit victor olympum

Quo totum æterna lege gubernat opua.

^{Debe} 3. nunc et dubita verum gens perfida christum:

3. cole nunc falsi numen insane iouis.

At tu magnanimi soboles generosa parentis

Cui datur inuicti principis vnus honor:

Cum fueris totus populo celebratus in omni.

Venerit et canis sparsa senecta comita/

Hæc vtinam ascendas pacti fastigia coeli:

Non eris hac meritis dignior ora tuis.

Argumentum

¶ Sylibertua comes delphinus adeo strenuus est: vt inito bello nulla prozsus arma timeat: et velit hostes in sese irruentes tum magnanimitate tum prudentia vel vincere: vel viriliter pugnado occumbere: cū sūt nocturno tēpore dormiant alij: solus ipse reuoluit quo nam pacto possit su peratis hostibus insignē victoriā referre. qñ quidē bonū principē deceat: nō tā die q̄ nocte. p̄ populo suo iuigilare: tam clarū: tāq; generosus. ducē faustus q̄ libētissime defcriberet: nisi te oīno indignū esse perciperet: sed quis ille a sublimiori poeta decantatus fuerit: maior tamen fama ex inuito principe. q̄ ex poeta ipso florebit.

*... gub. omnia d. gromi
... h. d. d. d.*

*... salub. d. d.
... h. d. d. d.
... f. d. d. d.
... f. d. d. d.*

M. d. d. d. d. d. d.

... d. d. d. d. d. d.

... d. d. d. d. d. d.

... d. d. d. d. d. d.

... d. d. d. d. d. d.
Qualis inargolicas stricto ruit ense cohortes
... d. d. d. d. d. d.
 Uectus anhelanti cum fore thector equo:
... d. d. d. d. d. d.
 Qualis et opposito maioris furibundus in hostes
... d. d. d. d. d. d.
 Dirigit intrepida tela cruenta manus.
... d. d. d. d. d. d.
 Talis in aduersa vasto ruis impete turmas
... d. d. d. d. d. d.
 Bellica cum rauca signa dedere tubæ.
... d. d. d. d. d. d.
 Non trepidas medijs ineuntis praelia campis.
... d. d. d. d. d. d.
 Agmina: non ictus marte fremente graues.
... d. d. d. d. d. d.
 Non tormenta times valido dissecta licerto.
... d. d. d. d. d. d.
 Grandia nec forti saes rotata manu.
... d. d. d. d. d. d.
 Perfuris accensus quis densior immuet hostis:
... d. d. d. d. d. d.
 Multaq; sanguinea corpora fluidis humo.
... d. d. d. d. d. d.
 Eminus audacter fodiis huic: modocominus illum.
... d. d. d. d. d. d.
 Et latam indenso tu facis hoste vim.
... d. d. d. d. d. d.
 Cumq; anceps pugna est: et cum ceritur utriusq;
... d. d. d. d. d. d.
 Acriter: vigenti cedere turpe putas.
... d. d. d. d. d. d.
 Inq; tuo solitæ renouantur pectore iras.
... d. d. d. d. d. d.
 Maior et infestos ardoz inire vitos.
... d. d. d. d. d. d.
 Vincere vis reliquos gladijs licet vidiq; saeptus:
... d. d. d. d. d. d.
 Seu cadere intrepidam fortiter ictis humum.
... d. d. d. d. d. d.
 Semper et inuicta comes est pudertia dextræ:
... d. d. d. d. d. d.
 q; hac bene consilio: virgibus illa omat.

Cum laet occiduo diffusus in aequore titan.

Altaq; nocturnos luna gubernat equos.

Non tibi securum dant mollia strata soporem:

fessaq; nec lenis corpora somnus alit.

Prouids sollicitis verantur pectora curis

Qua pedes: et qua sit parte locandus eques.

Claudere quo fossas: obsestasq; moenia possis

Rumperc: quo propzio castra fugere loco.

Cincta triumphali valeas quo tempore fronde.

Partaq; victrici signa referre manu.

¶ Semper enim rector cursu stimulatus edaci

Pro populo debet peruigil esse suo

fortia magnanimi cantantur ut hectoris arma

Nomen inextinctum sic tus gesta ferent.

Si mea non tantos nigraret musa triumphos

Concinerem laudes duplex liberte tuas

Legelidus boreas: plinius te nosceret hauster

Ut sileam aeos: occiduosq; dies.

Quisquis erit dextro cantator apolline vs tes

Meonio dores intonet ore tuas.

Ut venias faelice digno reboandus hyatu:

¶ Non nisi sunt alta mag. a sonanda tuba.

Handwritten notes in the top right margin, including the number 13 and some illegible text.

Handwritten note: 10 d se dignitate...

Handwritten note: Apollo deus est...

quell dicitur
Sed licet eximij voliter vaga fama petar.

Prima non est
Maius abinuito principe nomen erit.

Argumentum

Juppiter medio caelo insidēs: et humanū genus secum
ipse miserās ad subitū cōciliū deos oē cōtuoat: q̄b⁹ sūma
cū attētiōe audiētib⁹ enarrat: se q̄d hęc cætiis animātib⁹
dominātē ex recēti z vili luto formasse cæterz breuē z mor
bosā illi vitā dedisse ne forte ob tñ p̄ciparū nimia supbia
tumesceret: qm̄ aut̄ pij z optimi p̄tis et filijs aduerſa vali
tudine laborātib⁹ succurrere: Ideo oī⁹ q̄d medicis artib⁹
guiclmū basinū parisiēse donat: vt ægrotātib⁹ hoibus op
tātū auxiliū afferat. Eximia em̄ vt ualusto ac merito p̄æ
mio fraudari nō debet: assētiētib⁹ dii iuppiter mercuriū
nūciū ad solādos mortales demittit: quo quid audito exul
taus tellus medicas oēs herbas humanō vsui necessarias
parit. Ita q̄ nihil oīno mirū est: si guicmus basinus ab oī
bus tū viris: tū foeminis: sūma cū veneratione colatur: qm̄
quidē nō tā hoibus q̄ deis ipsiis gratissimus sit.

de deo *deus*
Iuppiter omnipotens caelo confederat alto
Laetae conueniens qua via iomen habet.

quid dicitur *deus*
Sentis et humanæ sortem miseratū antiquam.

deus *deus*
Conuocat æthereos ad sua verba deos.
Protinus attonitos mora nulla retardat euntes.

deus *deus*
Circuit et medium facta corona iouem.

deus *deus*
Stellato genitor solio sublimior inſit

deus *deus*
Et chorus arretris auribus omnis erat.

deus *deus*
Qui mecum aeterno caelestia regna rueris

deus *deus*
Imperio magui: viscera postra: dei.

deus *deus*
Non ego vos longa fessos ambage morabor.

deus *deus*
Arctanda est spacio quæq̄ loquela breui

deus *deus*
deus deus deus
deus deus deus

deus *deus*
deus deus deus
deus deus deus

deus *deus*
deus deus deus
deus deus deus

omniplac. cap. 10. fol. 2
Sed neq̄ supremo qua surgit ab æquore titan.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Nec qua defessos soluit anhelus equos.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Nec qua subiectus medijs calet æstibus orbis:

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Nec qua rhyphæo frigore bruma riget.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Aptior ad nostras mortalis venerat aures

et Ital. p. 10. fol. 12-17
q̄ sua basiliæ firma columna domus.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Scilicet ipse viget recti moderator et aequi:

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Et gerit assiduas in mea templa preces.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Sed citius libyci numerabitur alga profundi

et Ital. p. 10. fol. 12-17
q̄ numerem laudes clare guelme tuas.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Ipse salutifera quicquid valet arte machaon

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Quicquid et inuentis phœbus apollo suis.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Solutus hic accipiat: totiq̄ salutifer orbi

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Primus eat: dotis summa sit ista sua.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Postulat ipsa decens semper sua præmia virtus

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Que datur ex merito gratia: iusta datur.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Omnibus hæserunt grati pia verba tonantis.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Et petijt iussam nuncius ales humum.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Ut properata dedit summi mandata tonantis:

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Extitit in partus terra soluta nouos.

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Edita tunc diris infecta est menta colubis

et Ital. p. 10. fol. 12-17
Erata sed in stomachos esca futura graues:

canab
Beatica tunc fluxit validos factura nepotes:

Albaq sincerum beta datura caput.

Tunc fuit eruga tussis releuata salaci:

Litraq luminibus profuit illa malis.

Ocima venerunt morbos pulsura caducos:

Mollisq et durum malua resoluit onus.

Sessilis imminuit ventres lactuca tumentes:

Stillata est vernis frigida gutta rosis.

Quid memore profugis adhibenda papauer a somnis?

Et quorum est verbis copia larga meis:

Unica cum vireas medica tutela salutis

Nam mirum est si te sexus uterq colat:

Argumentum.

¶ Faustus musam suam mirum in modum hortatur: vt de-
relictis tandem scrinijs Raphaellem cuppinu mantuanu
patricium adeat: nec latrâtes vnq inuidos formidet. quo-
niam omnes iam diu faustino quidem Marte prostrati sunt:
et primam elegi carminis victoriam rettulerit/ quando pu-
blica laurea in achademia romans coronatus fuit: magna
siquidem laus est: et potissimum nomen in primaria illa vz
be obrinuisse: et mordetes a seipo canes repellere potuisse
Ad hæc raphael eam ab hostili lingua tutam incolumeq
reddet: sicut ille bononiensem rectorem gerens a civili tu-
multu bononiam ipsam liberauit: sed quis ob præclarum
illud factus nullum oïno trisipbum egerit: tamen z pon-
tificio et civili iure insignitus fuit: triumphalis em pompâ
fluxa atq caduca est: singularis autem virtutis ornameta
semper durantis florent.

*balq libidinis sud dendi
amilla p herba gata ubi
dij dicit hyst y. y. y. y. y.*

*Quam habe d ab ossi
Cere - 7 h baplicid
ulw moit d d d d*

*Debet calumab a molle
Dicit molle
Nay facit d d d d d d d d
capit d d d d d d d d*

*In amant
d d d d d d d d
d d d d d d d d*

Handwritten notes in the top left margin, including the name 'Nauticus' and other illegible scribbles.

I cita mantoam dextro pede musca perurbemi
Grataq; cupineæ limina gentis acti.

Sar mea quaesitum feruarunt scrinia carmen:

Magnaq; sunt lenta tedia facta mora.

Sarrula quid meritis nasuri murmurâ vulgi:

Murmurâ iudicis despicenda tuis.

¶ Assiduo maiorâtratu gloria crescit

¶ Uilia non vllus carmina liuor edit.

Num tibi parta dedit primam victoria laudem

Martia cum nostrum roma probauit opus:

Cum dedit emerito gestandas vertice lauroa

Ipse triumphanti publicus vrbe fauor.

¶ Ignea cum fuluo rutilabat purpura cultu:

Et stabam excelsa sede videnus equeo.

¶ Nonne iacet supplex deiectis cosmicus armis:

Porrigit et domitas in mea iura manus:

¶ Ista licet minimum pariat victoria nomen:

Non facit aduies musca pusilla meas.

¶ Est aliquid primo manifestum carmine nomen:

¶ Semper et infestis peltare posse canes.

¶ Pellitus vt venies rabidozum turba lupozum

Ne vigil orbatum pastor oue gemat.

Handwritten notes in the left margin, including the name 'Nasuri' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the left margin, including the name 'Iudicis' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the left margin, including the name 'M. Martia' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the left margin, including the name 'Ista licet' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the top right margin, including the name 'M. Martia' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Ista licet' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Nonne iacet' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Ista licet' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Nonne iacet' and other illegible scribbles.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Ista licet' and other illegible scribbles.

¹⁷⁷
Quin etiam raphael toto celeberrimus orbe
Reddet ab hostili carmina tuta manu.
Reddidit ut stricto iam libera moenia ferro

Handwritten notes in Latin script, including the name 'Raphael' and various phrases.

Cum data sunt merita scaeptra gerenda manu.
Murus ciuiles agerent cum bella tumultus
Et caesura sua fessina Marte foret.

heu quanto infesti sudassent sanguine ciues
Prouida ni tantae cura fuisset opus.

Non ita thessalicis prostrata cadauera campis

Romula subtristi sydere flecter huius.

Non ita ferales implessent funera cannas

Rhenus ut infectis auctior isset aquis.

Josa triumphales seruata bononia currus

Cinctaq; debueras tempora fronde sequi.

Debit huius moles alto subiecta colosso

Stare vel in medio conspicienda foro.

Ut stetit insculptus solido germanicus aere

Barbara cum latio subdidit arma iugo.

Ut stetit in vasto materni culmine templi

Caesar in inuictis suscipiendus equo

Addita sed maius referunt insignia nomen

Clarus ut ex omni parte triumphus eat.

Handwritten notes in Latin script, including the name 'Raphael' and various phrases.

Handwritten notes in Latin script, including the name 'Raphael' and various phrases.

rupifortis materiã habcat veriffimã. Inclÿta em̄ z vã mar
teria firmius fertiliusq; poema efficit: magnã pfecto gra
tiã pseqt poeta ille: cui tpi bñtia datũ sit: vel guielmũ spz
vel quẽuis fãmũ aliũ virtũ veridico carmine prosequi.

Carminis antiqui mendosa licentia constat:
Et non credenda fabula vana ret.

Si qua viger tali cantata poemate fama.

Hæc habet a ficto nomen inane sono.

¶ Tot noua composuit mendax figmenta vetustas

Quot latum immensa continet æquor aquas

At tu magne pater fato meliore triumphas:

Nec minor est scriptis fama futura meis.

Nam tus gesta patent nulli fingenda poetæ:

Et mea veridicum paginis carmen habet.

O foelix nostro princeps qui tempore præbea

Condendam æterni carminibus hystoriam.

Atq; ego sum vates stellis foelicibus ortus

Cui data sunt tauti facta canenda ducis.

¶ Inclÿta materiæ firmissima roboræ præstat:

Et carmen vena fertilioze fluit.

Quis renuat clari sublimia principia acta:

¶ Quantum est summos posse referre duces.

¶ Dum libri finis

c. 116.

Handwritten notes in the top right margin, including 'c. 116' and some illegible scribbles.

Handwritten notes in the middle right margin, including '1.º' and some illegible scribbles.

Handwritten notes in the middle right margin, including '1.º' and some illegible scribbles.

Handwritten notes in the bottom right margin, including '11.º' and some illegible scribbles.

Dublii fausti andrelini

Fozoliuentis Illustris poetæ Laureati ad Guielmū rupi
fortem em̄ic̄issimū franciæ Cancellariū Elegiarū liber
secundus.

¶ Argumentum

¶ Faustus sub matutinū tēpus desertum in locū secedens
secū ipse agitabat: an forte ad p̄ponēdū herouū carmen ido-
neus esset: ad eudēdū em̄ poema agiliore p̄fecto sensū ha-
bet solitariū poetā: spes aut̄ a sacris musis missa hæsitare
illū horat: ne in aggrediēdo p̄ficiēdoq; ope diffidat. Nam
vnuq; bene sperādo nullo p̄orsus timore cōcutit quin
ex opa sua magnū q̄dē fructū assequatur: Itaq; vetūstissi-
mi illi poetæ ead̄ ipsa spe allecti tā p̄clara tāq; diuina mo-
numenta reliquerūt. Magnani mi si q̄d viri est: sēp ardua
ac difficilia appetere: z incæpta ad calcē vsq; deducere: vt
adamas hircino t̄m̄ sāguine z eo q̄d rep̄ti frangitur: Ita
spes ipsa nulla certe alia re: nisi a solo hoie desperāte rūpi
p̄ōt. faustus huiuscemodi verbis accēsus deliberat opus
veræ religionis iam diu a seipso cōceptū exequi. Interea
guielmo rupiforti hæc elegias dedicat: quemadmodum
quolibet carmen vero semper amore pensandum est: ita
magnū ac generosum virum deceat: scribentem poetam
sūma et beniuolentiā et ope complecti.

Rosida surgebat croceo pallantias ore.

¶ Illaq; nascentis præuia solis erat.

Feruidus extendit cum torrida brachia cancer

Et minuit vires hora diurna suas.

¶ Ipse ego tunc anceps heroi conditor ostri

An foret hæc humeris sarcina digni meis.

¶ Quia siluestris petij secreta recessus

Qua fluit vndanti garrulus amnis aqua.

¶ Scilicet agresti capta est dulcedine iussa:

¶ Et loca condendum deuia carmen amat.

Unde color nostros adamantinus induit artus:

Namq; adamas solo sanguine fractus hyst.

Sic maro sublimem sperans æquavit homerum

Dum sonat ingenti troica facta tuba.

Sic fraterna cohors: sic punica bella caluntur

Sic ratio hæmonios quæ tulit alta duces:

Et numeris æterna tuis præconia surgent

Si noua suscepti principis acta canas.

¶ Pondera magnanimū semper subit ardua pectus:

¶ Atq; opus exactum lima suprema facit

Vix erat extremæ pars hæc exhausta loquelæ:

Cum mea phœbeum viscera numen inii.

Hinc iussam immenso laudem bacchamur hyatu.

Doubus o princeps inuidiose tuis.

Hæc etiam vndeno properata poemæ gressu

Perpetuum nostri pignus amoris habe.

¶ Quodlibet vt vero pensandum est carmen amore

¶ Sic decet a magno gratia missa duce:

Argumentum.

¶ Virgilius octauū et vigesimū annū a gens buccolicū carmen humilī quod stilo ludendum suscepit: vt sibi ipsi et augustinum cæsarem et nobiles alios cõcilieret: quorū fauore agrū suū post ciuiliū z nephariū illa bella amissū receperat. Theocritū syracusanum: a quo non longe abest: sūmo studio imitari conatus fuit: et opus ipsum tricensū absolutum.

edidit: deinde inscribēdis georgicis mediocri qdē caractere
 vsus est: hestodū aseracū: quē ad motia: vt aūt: calcaribus
 seq̄batur: lūgo post se Inter vallo reliq̄t: poema septēnio
 cōfectū munificō illi mecae iati dedicauit: qui sibi vit̄ noto
 in recuperādo agello non parua q̄d opē attulerat. Postre
 mo ad extollendū augustū caesarē sublimē ⁊ diuinā aeneida
 aggressus: ita totū homerū absorpsit: vtfacile discernere
 nescias: alterū ab altero separū fuisse: Quāuis ob imatu
 rā morte interrūptū opus relin̄q̄re coactus sit: Et in eo p̄
 ficiēdo ānos vndecim cōtriuisset. faustus tria illa opa hoc
 breuiusculo compēdio coarctauit: quod disertissimo petro
 coardo regio aduocato attitulatū publice recitauit: cum
 inflorescētissimo parisiensi gymnasio aeneidē ipsam maximo
 et frequenti auditorio exordiretur. Compēdiū quantūuis
 arctatū nō mō nō spernendū: sed cuiuslibet numerofo volu
 mini: mea q̄d sentētia: p̄ferēdū est: si prolizā oēm materiā
 lucida et concina breuitate complectatur.

epic. f. n. d. p. h. n. p. o. e.

Quidior ceteris diuina poemata vatis
 Quem tulit vindanti manu a cinera lacu.
 Durit honoratum patrias qui carmen adoras
 Primus in aulonia conspicendus humo.
 Sarula sublimem si graecia iactat homerum
 Nostra cothurnato lingua marone tumet.
 hic resonat pulchram medija amaryllida siluis
 Lentaq; sub viridi carmina fronde canit.
 Dum queritur fugiens patrijs melibeus ab agris
 Ducit et infelix capta per arua pecus.
 Dic geminata fero suspiria fundit Alexi
 Ut veniat leni mittor ore puer.

*Quidior ceteris diuina poemata vatis
 Quem tulit vindanti manu a cinera lacu.
 Durit honoratum patrias qui carmen adoras
 Primus in aulonia conspicendus humo.
 Sarula sublimem si graecia iactat homerum
 Nostra cothurnato lingua marone tumet.
 hic resonat pulchram medija amaryllida siluis
 Lentaq; sub viridi carmina fronde canit.
 Dum queritur fugiens patrijs melibeus ab agris
 Ducit et infelix capta per arua pecus.
 Dic geminata fero suspiria fundit Alexi
 Ut veniat leni mittor ore puer.*

Ut velit oblatum corydonis munus amanti

Et colat exiles timctus uterq; casas.

Hic vesana refert alterno iurgia versu

Qua geminus viridi pastor habebat humo.

Omnia quæ iusto sedata palemone cessant

Dum vitula dignum censet utrumq; sua.

Diceris et ridens caro salonine parenti

Et sua ploratus funera daphnis habet.

Et grauis haesterno sylenus stertit byaco.

Caimina mox pueris grata duobus habet.

Aras et arquelicorydon cum tyrside certat

Latior et domitio victor ab hoste redit.

Et queritur sponsa deceptus coniuge damon

Cantatusq; domum daphnis ab urbe redit

Tristis et accelerat popularam in ceris ad urbem.

Atq; inuita nouo munera portat hero.

Obuius et querulum lycidas remozatur euntem:

Mælius et incastram finit uterq; viam.

Anglus insequitur fugientem gallus amicam

Dura per alpinas saxa referta niue.

Et demum infelix voto frustratus inani

Calcidica repetit verba nota manu.

portu... dendo
Dactenus hæc iusfirminos vigilata peramos

W. S. J. ...

Cum foret audaci prima iuuenta sono

Post modo virgiliu s latios miseratus ogrestes

Instruit a serais rurs colenda modis.

Commoda demonstrat sulcanda tempora glebae

Quo sterilis: quo sit pinguis aranda modo.

Et quando inuersa triticum tellure serendum est:

Ipsaq; cum reliquo semine farris docet.

Pinguis quid faciat cum tonsa noualtia cessant.

Quæ sint exhausto femina danda solo.

Ut reparet pascas ceu nix a puerpera vires

Possit ex verio: luxuriare leges:

Et rigat arentes ogros: bibulasq; lacunas

Siccat: et infestas per sata terret aues.

Frugibus incidit no cuam crescentibus umbzam

Armsq; pagana monstrat habenda manu.

Seruandumq; linit vario medicamine semen.

foenosis et magni signs futura docet.

Maturæq; habilem segeti supponere falcem

feruida cum nismo terra calore sicut.

Apraq; succillæ constructa est area messi.

Et siculae fiunt annua sacra deæ

... d frons coral

... anno rad in

... p... d... m...

... d... d... d...

... d... d... d...

... d... d... d...

Quæ leues paleæ vacuas lactantur in auras

Area cum crebro verberere trita gemit.

Hoc duce cautus habet prænuncia rusticus astra:

: Quid sol: quid surgens luna cadensq; ferat:

Quid struxisse sinant festis sacra iura diebus:

Quæ bona sint noctu: quæ potiora die.

Nubila quid moneat: cælo quid aperta sereno:

Et quæ nympiferum tempus agenda iubet.

Quid regio diuersa ferat: quæ pinguia mittat

Pabula q; reliquas automis ora premar

Hic arbor frondosa viret: nec bacchica desunt

Donâ nec ingenio cognita terra suo

Erigulosq; greges: armenta q; grandia cantat

Ipsaq; inopiosius condita mella fauis.

Hic etiam vates maiori concitus æstro

Smyrnea resonat bella cruenta tuba.

Scilicet aeneas iunone oppressus iniqua

Aduersum insulam per mare fertur humum.

Error esq; suos memorat: troiamq; cadentem:

Ipsa sed audito flagrat elysa duce

Optatumq; casu fertur committitur antro

Plurimus effusus dum cadit hyinber aquis.

7 aua

pe in hunc part se quod

on hunc vel q; q; q;

sub amicus

Dum fugit aeneas latios compulsus in agros

Sanguinea dido concidit icta manu.

Annua sed functi celebrat monumenta parentis

Providus et ludos conficit ille pios.

Post gemit exultas furiata mente carinas

Et mersum ignoto te palinure mari

Solidem extremo missenum exurit in igne

Qui iacuit tumidis inuidiosus aquis.

Ac duce cum aea manes descendit ad imos

Et discit sobolem patre docente suam.

Inde petit rapidi fatalia ybridis arua

Qua sua longaeuus regna latinus habet.

Et quae sponsa fuit rutulo laurina turno

Nubilis ilisco traditur illa duci.

Sentit vt hoc turnus rabidas accensus iniras

Horrida magnanimos cogit in arma duces.

Eneas subitis regem petit arcada velis

Et redit auxilio marte fauente dato.

Dat quoq; facta suo venus obusa coniuge taela.

Quae sita venturi gesta nepotis habent.

Obsidet interea fursibundus troica turnus

Moenia: quae proprio sunt viduata duce.

in C. Job. p. 11

in p. 11. p. 11. p. 11.

in p. 11. p. 11. p. 11.

di.

Et super ipse cadit prostratum nifus amicum

Dum petit absentem nocte silente ducem.

At pater obcesso rediens succurrit iulo:

Multaq; sunt forti corpora caesa manu.

Mittitur et pallas patriam prostratus ad urbem

Sunt data funeris caetera membra rogis.

Et tandem est phrygio confossua vulnere turnua:

Clauditur et libris pugna peracta suis.

Argumentum.

¶ Antonius maria seuerius optimo quō iure cōqueritur
q̄ a iano theutonico a se ip̄o pene occiso deuictus sit. Non
eīn parū tozmētū est. Jā partā victoriam isfortunio nescio
quos amittere: et in eū p̄fertiz triūphū deduci. In quē cap
tius hostis iure ducēdus fuerat. Caeterz maior victi gl̄ia
q̄ vicētis est. Ille eīn tyro inveteranū duce p̄am^o tāto q̄o
impetu irruit: vt illius arma multiplici tegmine circūdata
p̄foret: neq; ipse nō inō laesus s; ne tactus quō sit: et q̄uis
currēs equus munitū vndiq; vallū dirūpat. et in p̄pinq̄ā
fossā vna cū sessorē ip̄o p̄cipiteē: exurgēs t̄n antonius ianū
eq̄tē stricto statim gladio inuadit: et in s; blines auras sese
extollēs: ab hostili manu vibratū ensē deripit. Indignat^o
aūt ianus ex spumoso et anhelanti equo desilit: quē accele
rās antonius ense illo vulnerat: quē paulloante ex iano ip̄o
surriperat. deinde furētis inimici torosū collū ita arcūsi
mus brachijs circūligat: vt ābo in herbosā ac lubricā terrā
dillabatur: Antonius vero nullis vel viribus vel conatib^o
pōt brachia sub iano inferiore depressa extrahere: sed ian^o
ab antonio et supiore et mirū in modū premēte fere strāgu
latus: deliberat sese oīno dedere: Cū victoris antonij clu
nes inermes esse sentit: et eas crebris quō ictibus trāssigat
Antonius q̄ manus obsessas explicare non potest: non tā
sauciant iano q̄ aduersae fortunae cedit. Hunc sane trium
phum strenua: ac magnanima virtua cōparat: quē inuida
fortuna abstulisse conata est.

Et merito quereris rerum fortissime p̄nceps
 Pene q̄ occiso victus ab hoste cadas.

Nam tua quæ totum fulsisset palma per orbem

Extat in ætherno conspicienda duce.

Quæ domito indignum de se præbere triumphum;

Quæ grauis ammisso pæna decoze venit:

Quis tibi tunc fuerat deiecto lumine vultus

Obuia cum capro teutona turba fuit:

Cum tuas spectarent miseranti pignora fronte

Janxit et inuitas obsca vterq̄ manus.

Saudia fingebas tacito sed mixta dolore:

¶ Non est magnanimi frena subire ducis:

Hinc sua cōmemorent lacerantem membra catonem

Ne daret indigno colla subacta iugo.

Hinc combusta tacent mandantis corpora Syllæ

Ne foret hostili præda petita manu.

Sumpsit et hinc pœnus lætalia toxica ductos

Ut moriens stygias liber adiret aquas.

O dolor: o casus nostris incognite sæclis

O desperandi pugna sinistra viri.

Excute sed tristi magnos de pectore questus:

Non sunt existis propterea futura malis.

¶ Sapius et fortis minimo leo concidit ictu
¶ Sapius et vili est casse retentus aper.
Utraq; si iusta pensetur gloria lance
Prostrato maior deduce fama nitet.
Ausus es inuictum concurrere primus in hostem:
Armaq; multiplici tegmine saxta premis.
Ille autem aerias tælum contorsit in auras:
Victor et intacto corpore sanus abis.
Invida detraxit capto fortuna secundo
Ut solita est partis illa nocere bonis:
Protinus horribili vastum facis impere vallum:
Altaq; præcipiti fossa tremebat equo.
Intrepidus surgis fortem velut hector in hostem
Et pedes ensiferam conferis ipse manu.
Debit alter eques parili certare duelle
Stare nec vergenti conspiciendus equo.
¶ Instantem capiunt melius duo vincula taurum:
¶ Singula quod nequeunt roborâ: bina tenent.
At tu profiliens sublinem totus in auran
Uibrata hostili deripis arma manu:
Sint licet herculeæ monumenta perennis dextræ
Non tamen hoc villo tempore gessit opus.

Interea ianus feruenti concitus ira
 Estuat. et celeri desilit alua equo.
 Dextra tenet clauam: tuta est mucrone sinistra
 Præperat inq; tuum fortiter ire caput.
 Obuius acceleraa volucris pernicioz euroz:
 Ille sed ammisso sauciua ense furit.
 Vidimus vt medija furibundum vallibus a vsum
 Cum larum instanti vulnus ab hoste capit.
 Illius et grauior læsoa dolor occupat artus
 q; proprio infesta strictus ab ense manu est.
 Post modo circundas valido tua brachia collo.
 Et premit attonitum lapsua vterq; solum.
 Jam tua poscebar meritam victoria laudem.
 Brachia in strato præssa sub hoste forent.
 Instabaa fouea veluti leo captua in alta
 Impia sed nullam fata dedere viam.
 Rursum et indignans magno conamine tentas
 Eripere obscessas qua potea arte manua.
 ¶ Strenua sed fatia ccdunt prohibentibus acta.
 Quia queat inuitia ferre trophæas deis:
 Succubuit turnua fatis agitatiss iniquia.
 Et fuit in phrygium sacra relata ducem.

Vincita nec hostiles superassent brachia vires
 Nil foret hic laudifors quoq; laeva tua.
 Sensit enim ianus clunes qu' asi victus inermes
 Dixit: et ex isto est palma futura loco.
 Dixit: et innumero confossum vulnere vicit:
 Uotaq; sunt ipsi rite soluta deo.
 Dic age quis superet magnum religatis achillem:
 Posse nec inclusas inde referre manus:
 Sic tenuit scisso captas nullo robore palmas:
 Et fuit indignis praeda cruenta feris.
 Nil fera pressisset iuuenem fortuna ferocem.
 Ipse triumphato victor ab hoste foreas.
 Aut tua fodisse a constanti pectora ferro
 Ne fieret hosti pompa trahenda tuo.
 Inuida quem rapuit partum fortuna triumphum
 Nobilis hunc virtua Marte fauente dedit.

Argumentum.

¶ Ob christianū natalem vniuersa terra: ac caelum ipsum
 impresensiarum triumphat: et tandem corruunt falsi illi dei:
 qui hactenus a vana et inepta gentilitate venerati fuerat:
 quo circa christiani omnes solemnem hunc diem iure cele-
 brant: et ad concordiam vnanimen concilians passim dese-
 runt munera: quæ tum ab hoc tum ab illo missa sunt.
 faustus a laudabili ista cōsuetudine minime alienus foret:
 Imodona ludouicum gongis iam manuanum antistitem
 decencia mitteret: si paupertas maximis et generosis vi-
 ris aduersa permitteret. Sed quis exile actenue carmen

offerat: tamen generosus animus ingentia quæuis mune-
ra exuperat: maxima siquidem maximam: parvula vero
parvulum decere censentur.

Annus nascentis redeunt solennia christi
Sanctæq; virginis pondera ventre fluunt.

Unica verbigenam resoluta puerpera foetum

Iusta salutiferi gaudia regis habet.

Ipsa etiam tanti præsepia conscia partus

Aurea sublimis ydæ voce petunt.

Splendida luxuriat tumefacti regia cæli:

Lotaq; iam parta terra triumphat ope.

Omnia iam cessant veterum signa deorum

Jam reliquo maius numine numen adest.

Jam diuersa ferunt eoi munera reges

Lucida quos recto tramite stella regit.

Uiderat extincto laetus quam cæsare princeps

Cum faceret paphiæ sacra locoq; deæ.

Altaq; crediderat positum super astra parentem:

Oportum ignaræ credulitat' oierat.

Undiq; nunc festam currunt vaga dona perurbem:

Digna q; consueto tempore sirena datur.

Condita dant alij niuibus crysalla gelatis:

Aut noua mentores vasa peracta manu.

Dant alij tyrio rubefactas inurice vestes:

Missa vel eoo littoze concha venit.

Scilicet bæc liquida plena est concordia mente:

Itaq; sunt anni signa futura boni.

¶ Non sinit heu magnis contraria rebus egestas

Ut mirtam officijs congrua dona meis.

Non mea centeno renouatur gleba iuuenco:

Fertile nec gramen plurima tondet ouis.

Non domus alta nitet viridi crustara smaragdo:

Plena nec attalicas arca cohercet opea.

Diuitias prædata meas fortuna triumphat

Ne possim fato dexterioze frui.

Attamen hic animus gemma præstantior omni

Quæ potuit læta carmina fronte dedit.

¶ Ipsæ etiam admittunt tenuissima munera diui

¶ Præstita vincuntur pectore dona pio.

¶ Magna dabit: qui magna potest: mihi parua potenti

Paruaq; poscenti: parua dedisse: sat est.

Argumentum.

¶ Is profecto opus diuino numine dignum estur: qui mu-
tum humanæ gentis cõmerciũ adiuuenit: nam et gentes
rerũ necessaria cõmoda: et deserto homini ventura dãns
præuidit: mortales oēs naturæ quodã instinctu ad cõmu-
nem societate ipelluntur: p̄sertim lĩaria studia. bonos et di-

fertos poetas iulcē cōciliant: hoc autē ex Joanne guidotto
 mantuano canonico facile dignosci potest: qui cū natalem
 suū uerusto ritu celebraret. sp̄æctis curialibus alijs solum
 faustum conuiuā adhibuit: et inter lautissima fercula tum
 græca tum latina carmina recitauit: quæ quidē fausto ar-
 rectis auribus audienti adeo gratissima fuerunt: ut se po-
 sita omni adulatione dixerit se profecto tam dulci cantu iu-
 uenescere posse: quīs cumeæ sybillæ grandiorē ætatem
 ageret: quis enim eruditam consuetudinem aurifero illi
 rago præponendam esse non uidet:

Mutua qui gratæ iunxit consortis gentis
 quæ dignum immenso numine finxit opus.

Omnia præuidit gentiarum commoda rerum

Multaq; deserto damna futura viro.

¶ Nouit et humano diuinam in pectore mentem

¶ Quæ data natiuo foedera iure capit.

¶ Nouit et ultorem studiorum quenq; suorum

¶ Gaudentesq; pari conditione pares.

¶ Præfertim vnanimis sacrarum est turba sororum

¶ Tantus ab æonio vertice manat amor.

Venerat ecce dies filo qui conditus albo

Indicat ætatis conscia lustra tuæ.

Tuic honor accessit solemnem exactus ad aram

Extraq; sunt faciles testificata deos.

Solus et accubui mensis cœnusiua beatis

Et cessis salibus cura dolorq; tuis.

¶ *tus cæcropsum redolentia verba leporem.*

Protulit ex cultia lingua diserta modia.

Condita q̄ dederas pedibus monumenta soluta:

Dorica q̄ latij carmina mixta sonis.

festa nec attonitam distraxit curia mentem:

Cuncta sed intentia auribus acta bibi.

Cum foret attractus tanto modulamine pæan:

Ad querulam cecinit carmina grata lyram.

Et biugo festa a ducebat monte choeas:

Quælibet arguta musa secuta sonos.

Saltabat titubana posito sylenus a sella:

Diffusosq; comæ crine lyceus erat:

fluxit et vberio: sacri permessida videra:

Altior aonia silua virebat humo.

Quæ sera non tanto lætata fuisset alumno:

Equis in ausonio grandius orbe sonat:

¶ *Talibus inuicem decoranda est principis aula:*

Ut sua convenienia facta sequatur honos.

Hoc ego tam dulci possem iuuenescere cantu:

Et si cumæo serioz ore forem.

Jam valcat dives flava pactolus arena:

¶ *Grandius est docto munus inesse choro.*

Argumentum

¶ Cū faustus carmen a roberto guagino ad sese missū recitasset: q̄ primū omnia illas curas expulit: quibus afflictus ipse mirum inmodum corrodebatur: diu autem secum agitavit: debcret ne tam disertissimo viro respondere: Nam neq; poma ad feracem alcynonū mittenda: neq; lappæ cum purpureis rosia adiungendæ sunt: sed nequa papyro ad claudenda thura robertus careret: faustus inanem et damnandā arrogantiam euitans: verecundum hoc carmen remisit: ipsius roberti poemata omnino duratura: sua vero casura esse iudicans. Nam omne id verum est: quod ex proprio auctore se ipsum agnoscente dicatur.

Legimus æonium redolentia carmina fontem
Quæ tua cum suavi musa lepore canis.

Protinus afflicto tristes de pectore curas
Expulit ille tuo missus ab ore sonus.

Dulcia cæperunt releuari gaudia sensus
Liber ut a medica cum steterit æger ope.

Barbara quæ fuerat sacris et inhospita musis
Tota micat numeria gallia culta tuis.

Condere dyrcæo posses noua moenia plectro
Surdaq; bisonia saxa mouere lyra:

Laurigeras sacro deducia monte sorores
Cætera pierio numine turba caret.

Hinc mea non vllum spirantia pectora phœbum
Nulla medusæo digna liquore sonant.

Pen crocico informe pascuntia carmina blatas
Coruus amyclæas inter habendus aues.

Ille nimis metuunt tantum subiturae oetam

Cum sint iudicio despicienda suo.

Nec nisi post habito quaerunt loca deia caetu

Hinc orta est longae plurima causanoae.

¶ Turpiter alcinoo dantur mala poma feraci:

Mixtaq; puniceis stat male lapparosis.

At piane careas claudenti thura cucillo

Nostra verecunda fronte thalis venit.

Ut tua sunt nullo moitura poemata aeclo.

Sic mea sunt breuibus carmina digna tomis.

Et nihil ista suum fallit sententia vatem.

¶ Vera etenim proprii iudicis ora manent.

Argumentum

¶ Tanta influentiũ syderum vis est: vt cunctos mortales vel ad hanc vel ad rem illam inclinet: et vnusquisq; eo in studio valde proficiat: ad quod a natura ipsa pronior intentionoz fuerit. Ecce cum faustus in adiscendo pontificio ac ciuili iure operam omnem impenderet: a furtiua statim musa ad geniale carmen se pene inscio raptus est: tunc a mantem liuiam elegit quattuor libris honestauit: quos cu seuerissimi illi romani cẽsores lectitassent: publica laurea corona insignitus fuit. Deinde pacificam vitam inter literaria tantum studia ducebat. non enim a suo poetæ damnosa discordia cõuenit. Cæterum inuidus et crocitas coruus nescio quis eum et inuitum quidem ad sumenda in assuetis arma compulit. Quippe qui tanta perulantia et temeritate vteretur: vt non solum in faustum ipsum. Sed in vnum quenz eruditissimum virum oblatraret: faustus maledicas illas oblocutiones profus spernatus esset:

Quandoquidem fortis achilles pusillum therpsitem curare non debeat. Sed publico auditorio infinita et inaudita errata ostēdit: quibus in forme illud monstrum ignarā cæcāque iuventutē imbuebat. Nā qui alienā maculā tergere potest id si minus efficiat: eadem sese macula notatū esse faretur: pessima siquid herba a sollicito colono radicitus euellēda est: ne vnica tantū labe pereat vniuersa seges.

Ipsa igitur nostraa inclinant sydera mentes
 ¶ Nec nisi naturæ rea venit apta sua.

Sedula quo fierent cupidorum iussa parentum

Omnia erat studijs musa relicta meis.

Sanctaq; sectabar studioso pectore iura

Plus erat ex ista fertilitatis humo.

¶ Nil iuuat intoaso comitatus apoline vates

¶ Nullaq; picrius fœnoza reddit ager.

At me natium fraudantem munus apollo

Delphyca furtiua traxit in antra manu

Hausimus et cupido sitiens quoa ore philetas

Hauerat vndantes ex helicone lacua.

Tunc mihi palmæuo cantata est liuia plectro

Cum foret in tenero pectore mollia amor.

Iuclya cum nostra legisset roma libellos

Imposuit capiti laurea ferra meo.

Ipse ego prima tuli sudara pædemia palmæ

Et numeris cessit liuida turba meis.

Hinc ego secura tranquillus pace fruebar

Oderat et rixas musa quiesca graues.

¶ Non bene conueniunt miti fera bella poetæ

¶ Nec bene discordi stridet auena sono.

Nescio quis cogit vocalem coruus olorem

Sum cre non solita tæla cruenta manu.

Sic etiam petulans in doctum marlia phœbum?

Sic ruit in sacras garrula pica deas.

Sperneret insanum therpsitem fortis achilles

Ni fierent vestræ publica damna togæ.

¶ Tergendæ quicunq; notæ contemptor abiit

¶ Se docet eiusdem criminis esse reum.

Imbut hic vanis iuuenilia pectora nugis

Et cadit ignaro tracta iuuenta duce.

¶ Tristia nam crocitas semper vomit omnia coruus.

¶ Hoc natura malum prodigiosa dedit.

Si solum accipiat maluæ clistere tepentis:

Omnia de crasso ventre soluta fluent.]

Unde miser fugit venetis expulsus abyndis

Cum iudicis ingenio notus et ere foret.

Sedula: non intrant vastum tot flumina pontum

Stultus in errores que ruit ille novos.

Atq; alio peto: sopito nascitur alter

Ut caesum herculea fortiter arte caput.

Sextantum effudit rauca dum carmina voce

Claudicat en pedibus syllaba bina suis.

Ut male defectus caelo vulcanus ab alto

Claudicat in campis aetna perusta tuis.

O quantum illudens geminauit turba cachynnum

O quantum irrisus praestitit iste focum.

Non secus insulsi temeraria ludicra ministri

Cozycio rident sparsa theatra croco.

Hic etiam interpres dum magnam aeneida tentat

Verba palemonij laesa fuere modi.

Hæcine pompa fuit totam tactata perurbem

Hæcine non nota lectus ab artemaro?

Hoc nihil est: quotiens mendosa volumina reddit

Soluendus si quo vindice nodus eat.

Perdidit alcides totum fera monstra per orbem:

Hæc etiam nostra concidet bydra manu.

Ne geminata rudi noceant errata iuuentæ

Et sua ne simplex vellera perdat ouis.]

¶ Pessima sollicito vellenda est herba colono:

¶ Ne pereat sola plurima læbe seges.

Argumentum.

¶ Faustus in vitā musam suā admort: iam biēniū elapsū esse: ex quo parisijis oratoria et poëcamartem auspicata est: nunc vero opus esse: vt sese ad iosanū iter accingat: Postq̃ illa serenū tempus nacta et anteq̃ pluuiosa et cænosa hyems supueniat: quis em̃ ta ex corpore est: qui crinita fronte oblatam illam occasionem in apprehendat: quæ quidē fugiens caluo occipite teneriō potest: et eo libērius discedendum esse persuadet: quo adūm et spinosum parisiensem agrum ita excoluerit: vt iuversa gallia eo fertiliozem habeat neminem: quis autē Faustus in desertis et periculosis syrtibus nudus esset: amē nulla vel dubitatione vel formidine afficeretur: cū comite eadem musa sua ingentes quidem opes accunlaret: et enim facunda et rara thalia innumeros thesauros secreta in mente recunditos possidet.

Dostq̃ parisios habitas me musa penates:
Bis fuit inflexa falce resecta seges:

Nunc sedes mutanda venit: dum serpius ardens.

Distendit chelas clara per astra ias.

Nunc æstas sopita facer: nunc mitis annus.

Nunc noua sunt tincto condita mista cado.

Pulvereis et adhuc signata est orbis plaustriis:

Et vestita suis frondibus arbor test.

Cum manus aimonios chironia dirigit arcus

Tunc canosa malum semita praet iter.

Udus et egloceros: et tristis aquaris instat.

Ecce peiora sequens tempora pisci habet.

Aphricus æolio temerarius exiit abantro:

Semper et incertam nix facit altera viam.

Ergo domum parua totam componito rheda

Crastina cum nitido fulserit hora die.

¶ Est bona crinita capienda occasio fronte:

¶ Parte nequit calua posteriore capi.

Quid retrahis vultus contracta fronte scueros?

Sat tua parifio cognita fama solo est:

Hoc etenim rigidis squalebat sentibus aruum

Te duce nunc cultu splendor nitet.

Ut nouus antiquos serpens cum proicit annos:

Depositoq; situ pelle recente nitet

Unde velut lybicus pluuios leo concupit hymbres

Sic cupit aduentus læta tolosa tuos.

Illhic æthereo missum ceu numen abaxe

Excipiere hylari grata camæna sinu.

Ipsè ego desertis nudus si sÿribus essem

Consequar auxilio ditia dona tuo

Sic gratum æneam socius reddebat achates:

¶ Possidet innumeros docta talia mydas.

Argumentum.

¶ faustus iuueniles ardoze. Huos quattuor elegiarum li-
bus complexus est. deinde triginta hasce elegias in libros

tris diuifas edidit: dulcis profecto voluptas est: elapsam
iuuentutē meminiffe: cū ea p̄sertim boio ⁊ laudabili officio
functā fuerit: nūc vero maiora poemata grauiorem quidē
arātē decēt: opera eī pro qualibet reate cudenda sunt:
vzantiā ozientia ⁊ labētia sydera notatē implorat: vt cum
arduā ⁊ difficilē spherā in spliffimo gymasio pariffiensi p̄
fitentem adiuuet: qñquid vnaquēq; iusam deceat officio
fiffimo suo poetæ optatis in rebus succurrere.

Hactenus inuicti lasciuia cupiditis arma:
Et prima est numeris liuia scripta meis.

Hanc quoq; terdens subiens elegia toro

Pellignum audaci prouocat ore soum.

¶ Temporis elapsi summa est meminte voluptas

Cum fuit officio functa iuuenta boio.

Nunc maiora decent aratem scripta rueram

¶ Quisq; suam debet versus habere diem.

Musa notans tacito labentia sydera ælo

Da tua nunc cæptis numina dexte meis.

Ut gemini secreta poli penetrata padam

Strataq; parisso spherica sensa choro.

Deficient humeri: totoq; in corpore tres

Ni tua sustineat pondera tanta manus.

Ne iuuat hoc opzimum latij decus adere musis

Tota sed auxilio est fama repostano.

¶ Quamq̄ decet proprio musam succurrere vati:

¶ Rebus inoptatis gratior sura venit.

Argumentum

¶ Gentilis fausti poetæ soror: afflictis omnibus suis persuadet: ne ipsam se immatura et acerba morte præuētam defleant: cum et cælesti regione fruatur: et viua potius q̄ mortua lugenda esset. Quoniam sola tantum morte cessant omnes illæ fluctuationes: quibus humanum genus agitari solet: q̄tum fluxa mortalis supernæ æternitati cedat: tanto defunctæ gētilis: q̄ viuētis hoīm melior est cōditio.

Immatura meæ gemitis quid fata iuuentæ
Cum fruar athereis nympha beata choris:

Dum tenui cæco clausos sub carcere sensus

Assidua infœlix morte dolenda fui.

¶ Fluctuat vt varijs agitatam flatibus æquor

¶ Humanæ miserum conditionis opus.

Debilis infirmos cum vita reliquerit artus

In noua præteritis gaudiis mœror abit.

¶ Omnia q̄ superis cedunt mortalia rebus

Tam melior vestra soris mea sorte manet.

Argumentum.

¶ Faustus omnibus in rebus catholicus: puro et sincero corde profiterur: sese in duodecim christianæ fidei articulos vilo absq̄ dubio: credere et q̄admodū credit ita trinū atq̄ vnū deum obsecrat: vt post naturalem mortem suam diuina illa maiestate frui possit.

Credimus æternum nullo mutabile sæclo
 Numen ab humana conditione procul.

Credimus vt pateant rerum est cui sūma potestas

Quæ sunt: quæ fuerint: quæq; futura manent.

Credimus antiquis gentes ab origine caelos

Ipsaq; librati pondera facta soli.

Credimus intacta natum de virgine christum

Qui verum ex vero lumine lumen adest.

Turpia qui sæuæ passus ludibria mortis

Ut fera sit primi noxa piata mali.

Tertia qui gelidam cum lux dimouerat umbram

Pastina cælesti corpora sumpsit ope:

Qui demum inferno patribus de carcere raptis

Ascendit superi sydera celsa poli.

Ad patriasq; sedet ventura in sæcula dextram.

Totus et angelico cingitur ille choro:

Credimus esse triplex vno sub numine numen:

Et pis pro sancta condita iura fide.

Credimus et puro manantem fonte liquorem

Omnia qui fufis crimina tollit aquis.

Versa saluiferæ fateor libamina vitæ

Quæ viuo immixtū sanguine corpus habent.

Credimus ætherea venturum nube tonantem

Ut totum æquat a lance rependat opus.

In sua confiteor rediturae corpora mentes

Optata ut sensus luce potitus est.

Horrida confiteor diræ tormenta gehennæ

Pectora quæ tristi labe notata ferent.

Credimus ut superam purgatus scandat in arcem

Spiritus et meritis præmia digna suis.

Dij faciant utinam cum debita venerit hora:

Ut reor æthereo sic fruar vsq; sinu.

¶ Secundi libri finis

Publii fausti andrelini

Jozoluiensis illustris poetæ Laureati ad litteratissimum virū Thomam custodiā serenissimi Anglici regis oratoræ bene meritū Elegiarum liber Tertius incipit.

Argumentum.

¶ Faustus calliopeam suā ad thomam custodiam anglicam mitrit: admonetq; ne amplius incuset crudelia illa sydera: quæ hactenus infœlicissimis poetis longe cōtraria fuerūt Quoniā litteratus ille vir: oēs tum poetas tū oratores ita foueat: ut hac tempestate alter mæcenas merito appellandus sit: is em̄ naufragū faustū. ea quid fronte in p̄sentiarū exceperit: qua olim alcynous /zcratū vlyrem miseratus est Nullus igit̄ despare debet: etiā si media iyn̄do demersum fuerit: nā expulsiis nubibus serena dies splēdescere solet.

c iij

Uade age calliope thomā vssina disertum
Qui fouet in tuto pectora docta sinu.

Uade nec incusea miseris aduersa poetis

Sydera: mutata splendidiora vice.

¶ Non semper pluuisio madefacta est terra liquore

¶ Nec semper tumida naufraga puppis aqua:

Hic spirat zephyris ceu mota tepentibus aura

Tus chus et electis vatibus extat eques.

En me iactatum: q̄to dignatur honore

Naufraga q̄ firmo roboze membra nouat.

Ac velut alcynous quassum miseratus vlyxem.

O felix talem nocte poeta virum.

¶ Nemo vel ingenti meritis desperet in vnda

¶ Sæpe fit expulsa nube serena dies.

Argumentum.

¶ Et si carolus octauus ante legitimum ætatem regēdum gallicū imperiū accepit: eo tñ moderamine vitæ: vt regno suo maior et sit: et habeatur. is em̄ vnus est: qui amari q̄ timeri malit formidatus tyrānia vt aliquando corruat necesse est. Ita vnanimen z pacificū populū gubernat: vt au rea illa ætas rediisse videat: ea demū cōposita pace resurgunt: quæ faciente bello iamdiu prostrata iacuerant. Rectam incorruptaq; iustitiā obseruat: Requū quippe regē libratam lancem tenere oportet: quæ nō magis in vnā q̄ aliā in partem declinare censetur: Quod ab eo semel pmissum est: id oīno ratum in motūq; extat: regale siquidem munus est: fidem niuea quadā simplicitate pactam obser

uare. Nunq̄ anhelans ille ad cumulandum vel aurum: vel
 argentū inhyat: Nullum ita atrox: ita inmane: ita deniq̄
 abhorrendum scelus est: quod auarus tyrannus aggredit̄
 non audeat: iccirco optimus ille pastor est: qui oues suas
 runderē: non autem deglubere nitatur. Quia tam miti re
 ge tristis discesserit: adhuc comptus est nemo: Adeo beni
 gno vultu aduentēs omnes admittit. Ois mansuetor prin
 cipe digna efficit: qui ex humana clementiq̄ origine dedu
 ctus sit. Juuenilem ardozem incredibili quadam modestia
 compescit: quanq̄ potentissimus rex spaciosam habeat li
 centiam: ea tamen arctissimis semper frenis comprimēda
 est. Maior certe virtus est: sese afflagitio illo abstinuisse:
 ad quod perpetrandum non parua fuerit occasio. Nulla
 tam repentina tanq̄ exscandescens ira est: quam domi
 nante ipsa ratione nō subiugēt. Ille prefecto foelix est: cui
 vel commoto vel sedato datum sit: miram dubijs in reb⁹
 veritatem secernere. Quo supplices ad sese confugientes
 clementiorū venia dignos existimat. eo rigidioribus armis
 superbos debellare conatur. Aduersæ fortunæ nō modo
 non succumbit: sed eam intrepido constantiq̄ animo supe
 rat: Ad regiam quippe magnanimitatem attinet: aduer
 sis in rebus semper fortem atq̄ invictum animum gerere
 Patriam salutem tanta quidem caritate complectitur: vt
 pro ea q̄tum vis asperam mortem subire nō timeat. Stre
 nuus princeps facile instātem mortem contēnit: qui æque
 rein publicam ac seip̄m amet. Quotidiana munera mor
 do ad vnum modo ad templum aliud defert. Sicuti reli
 giosissimo viro omnia semper prospera succedunt: Ita dis
 uini cultus irrisor tardidiorē quidem supplicio sed maiori
 tandem scenore punitur: Ne minimum quidem negotium
 exequitur: ni prius graui maturoq̄ consilio discussum sit.
 Nunq̄ a senili censura discedat is. cui gubernādæ rei sum
 ma tradita fuerit: præsertim si per ætatem minus idoneā
 commissas ne queat habenas regere. Ad efficiēdum pri
 uentiorē hominem non tantum exquisita doctrina: q̄tā
 experientia longissimo tempore acquisita pertinet. Cum
 autem a tetricis curia defatigatum aliquan do corpus rela
 e iij

cat: non torpet in ocio sa illa ymbra: quæ omnibus præfer-
tim regibus perniciofa esse solet: Sed corporeum robur
aut crebra venationibus aut iacienda hasta: aut quouia
alio laudabili ludo exercet. quæ prima iuuenta fiunt: ea
facile indicant: qualem sint senem habitura. Tam præcla-
raa dotes faustua licet impar est aggressus: et humanissi-
mū ipsum regem etiā atq; etiam orat: vt si non sublime car-
men at saltem sincerum animū accipiat: meminertis ex
tenui ru:ulo latum plerumq; flumen emanare.

Ecquia in imberbi maturo a p̄ncipe sensua:

Alta quia in viridi condita mente neget:

En nouus inuicta surgens ab origine caesar

Inua magnanimo iam petis astra gradu.

Splendida quid referam veterū monumēta parentū:

Illa vel in folo p̄ncipe fixa patent.

Nam licet et teneria adolescens floribus ætas:

Et tua sit nulla barba resecta manu:

Attamen ea tantua regni moderator auiti

Ut sis imperio non minor ipse tuo.

Quod sus si veria præstanda est gloria rebus

Subdita sunt proprio scaptra mimora duce.

Tam bene rara decet generoso in pectore virtua.

Lucida q̄ fuluo gemma sub orbe nitet.

Neue putes falsa blanditum voce poetam:

Quam facis exemplo res patet ipsa suo.

Non tibi regna placent sparsa metuenta cruore:

Stant ea post habito conciliata metus:

¶ Si qua nimis diro res est depressa tyranno

¶ Ille repentinis casibus ictus obit.

Ardua ceu rapido quassa est cum fulmine turris

Opprimis attonitum procius illa solum.

Occubuit phalaris populari præsius ab ira

Subdita cum nimio regna timore forent.

Ipsæ syracusia dyonisijs vrbe fugata

Indigus ignota constitit exul humo.

Immoderata ferunt restantia gesta ueronem

Odit et excussio libera roma iugo est.

Unanimem placida populum sub pace gubernas

Aurea submitit æcula rege micant.

Qualia ter posita peccati casside iani

Uiderat augustus ianua clausa manu.

Qualia tranquillum saturno rege per orbem

Fulserunt nullos Marte ciente metus.

¶ Quæ prostrata iacent populantibus omnia rælis

¶ Non nisi composita surgere pace queunt.

Arida ceu languent siccanti lilia prato:

Lassaq; ceu moriens collis papauer habet

At postquam mollis veniente fauonius aura
Spirat: et optatis educat ymber aquis
Mitis et ardentem titan compescit habenas
Demissum ex tollunt sole tepente caput.
Et tua sydereo miscet commertia caetu
Ultima quae prauam virgo relinquit humum.
¶ Quam bene iusta decent cunctos moderamina reges.
¶ Quam status immota lege tenendus adest.
¶ Summus honor tetrici summa est reuerentia iuria
Quo sine nil regum est imperiosus apex.
Dinc quia rupta forent æqui mandata parentis
Filius in tepidam corruit ictus humum.
Dinc gemino mentem orant orbatum pignore brutum
Cum struerent patriis impia bella focis
Dinc etiam tyrius fodit sua pectora ductor
Dum violata pio iura cruore probat.
¶ Si regat iniustis subiectum legibus orbem
¶ Qui saperet nullum crederet esse iouem.
Adde quod ipsa fides nullo violabilis auro
Purior intacta: candidiorque niue.
Indicat immoto sinceram in pectore mentem
Et clarum in toto te facit obediencem.

patrijs

Integer oblatum curius qui spreuerat aurum

Venit et aegyptis regulus alter aquis.

Venit et ille suum rector qui mitis in hostem

Prodidit in miserum structa venena caput.

¶ Est aliquid seruasse suis data foedera verbis:

¶ Et in uera pactam simplicitate fidem.

Ulla nec optari sitis in satialibus auri

insatiabilis.

Sollicitum totos te facit esse dies.

¶ Obuia praeda iacet rapido data terra tyranno

¶ Et nullum est quod non audeat ille nefas.

Testis adest tyrius patrias truncatus ad aras:

Caesaeque thracia dardana membra manu.

Testis et ille vorax iaculis confossus acutis

Dum male quaesitas sorbet auarus opea.

Quid cupidum memorem crassum? quid crimine tanto

Casura in tonso moenia dicta deo?

¶ Optimus est habili tondet qui forcipe pastor

¶ Nec proprio miseris vellere glubit ouea

Suscipis et facili uenientis corpora vultu

Nec quisquam amici principe tristes abit.

Sic generosa titus romanae gloria gentis

Deliciaeque olim terra beata tua.

Sicq; recusatas solij qui cecepit haberas.

Audiit o populo vota petita suo.

Sortito sic vera pio cognomina nullis.

Aduce sub ducta fronte repulsus abit.

¶ Quilibet humana deductus origine princeps.

Non nisi mansueto p̄ncipe digna facit.

Nec temerata dolent alieni foedera lecti.

fracta nec animisso zona pudore iacet.

At comes est cunctis seruata modestia rebus:

Rectaq; securum semita monstrat iter.

Cum violata foret stricto lucretia ferro

Pulsus es a patrio dire superbe solo.

Appius et turpi vitam cum sanguine fudit.

Dum studet in castos profuisse firmus.

Sit licet immensi specioso licentia regis:

Attamen est frenis illa domanda suis.

Cloelia quæ fuerat tusco reperita tyranno

In patrios redijt virgo pudica lares

Reddidit et nulla pollutam labe puellam

Dum populat tyrias scipio victoopes.

¶ Si data peccandi magna est occasi: maior

Oblato virtus abstiniisse malo.

Ferueat ipse licet iuuenili in pectore sanguis

Nulla tamen praedam te facit ira suam.

Parcere supplicibus: tumidos sis vincere: foelix

¶ Cui datur ex omni noscere vera loco

Uincis et aduersos constanti pectore casus:

Et pudet instanti terga dedisse malo.

Quod tantum si prisca duces iam saecula tulissent.

Non ea magnanimi coclitis acta forent.

Ipse nec ad motum spreuisset mutius iguem

Cum sua flagranti est dextra perusta face.

¶ Non timet inuictum contraria spiculis robur

¶ Conueniunt magno fortia corda duci.

Quin etiam patriae tanta est laudumq; cupido

Ut tua pro patria membra salute dares.

Ut dedit inuastæ subitò telluris hystus

Curcius audaci præcipitatus equo.

Ut decios proprio deuotos sanguine vidit

Dum timet hostiles auxilia roma manus.

Fortiter vt caesus mutato codrus amictu

Infectum attonitis contudit agmen equis.

¶ Strenuus occumbit contempto vulnere ductor

¶ Qui bona magnanimo Publica corde gerit.

fi

Quid referam innumeris oneratas lancibus aras?

Quid tua coelesti dona dicata choro:

¶ In colit ætherei qui mystica sacra tonantis —

¶ Semper habet faciles in sua vota deos:

¶ Si contempta p̄ij iaceant solennia cultus

¶ Tarda sed ingenti foenore poena venit

Torruit indigni qui delphica limina phœbi

Iniecit cupidas in sua fata manus.

Sacrilegus cecidit iustis mezentius armis:

Quisq; fuit matri præda cruenta suæ.

Obutus est medio rubri sub gurgite fluctus

Qui veruit sanctis debita thura focis.

Et demum vt focili: omniq; a parte beatum

Imperium nulla conditione ruar:

Quæ peragis discussa graui sunt oppia sensu:

Et tua maturos acta sequuntur auos.

¶ Prouida quærenda est habilis censura senectæ

¶ Usibus: et longo tempore quisq; valet.

Non versa in celeres vidisset per gama flamas

Si foret antiquos troia secuta viros

Nunq̄ disiectæ fractas cartaginis arces:

Nec latius tyriam vomer arasset humum.

Non profugus solymas rhoboa celerasset ad oras.

Cum miser apropria gente relictus erat.

Nec valido septem cingit quæ roboze colles

Diruta cum magno roma catone foret.

Incautos tantum superat prudentia: q̄tum

Obscurum a claro lumine distat opus.

At tua cum tetricis lassantur pectora curis

Et grauis assuetum curs remittit onus

Haud pigra efficiunt torpentes ocia sensus

¶ Ocia magnanimo pernicio sa duci.

Sive bibis medio lymphas helicone petitas

Et placet aonia cartha notata manu.

Sive fugas medijs frendentes vallibus apros

Letaq; victrici cuspede dextra tedit.

Ut redit exusto rapidis qui stipite flammis

Clauferat extremos matre furente dies

Ut redit alcides tegcæis victor ab aruis

Cum fers captiui corpora vexit apri.

Fortibus aut torques hastilia vasta lacertis

Sive reluctantis colla superba feri

Aut nimio exercent agiles sudore palæstras

Lubrica quæ sparso mēbra liquore fluunt.

f. ij.

Præstitit hæc eadem digni monumenta laboris
Incl yta qui magni nomina regis habet.
Hæc eadem cæsar pueris patientior illis
Laurica qui fuso sacra cruore plant.
Sesserat hæc etiam primis iuuenilibus annis
Hannibal eximios inter habendus auos.
¶ Aut claros æquare duces: aut vincere certar
¶ Nemula quem veræ gloria laudis alit:
Jam tanti præfaga boni scit gallia qualem
Venturum ostendet prima iuuenta senem.
¶ Ardua testantur iuuenili gesta calore
¶ Quælibet euentus signa futura sui.
Vinc mea romano properans a fonte camana
Appulit in laudes officiosa tuas.
Tanta licet nostras superent præconæ vires:
¶ Sæpe tamen paruo magna suboe latent.
Qualiacunq; precor placido lege carmina vultu:
Et mea si non vis carmina: corda velis.

De eximiis laudibus
parisiensium theobgorum.

Argumentum

¶ Parisienses theologi nō nisi magna tuba resonādi sunt:
 Ad ciēdū tā horrēdū clāgorē faustus nequaquā idoneus est
 nō em̄ oēs poetæ vno tm̄ tramite incedere solent: nemo est
 certe qui ad vnguē nesciat hñc ad vnū: illū vero ad carmen
 aliud p̄p̄tiorē esse: hanc obrē faustus nūq̄ sibi ipsi nimis
 indulgens: imodulādo tāto coetu assuetis suis elegijs vti
 Nonne temerariū iure nūcupandus est is: qui ingenij sui
 mētā transiliendā esse putet: græca factū dia olim cæteris
 nationibus facile præstabat: ea demū romani disertiores
 atq̄ limatiores euasere: Nā plerūq̄ cultius opus expolit
 faber ille: qui p̄tiorē artificē omni et ingenio & arte excel
 lere studuerit. intercedente deinde ciuili discordia fortuna
 simul cū bonis moribus imitata est. Ambiciosa discordia
 ea omnia breui quidem momento destruit quæ multo cum
 sudore parsa fuerint. Nunc vero amissam omnem virtutē
 renouant parisienses theologi: Nam vt tetrica eorum gra
 uitas: vt sancta religio: vt reliquæ demū disciplinæ filean
 tur: adeo nodosas sacras litteras dissoluunt: vt solis illis
 nitatur christiana fides: et insurgentes hereses non modo
 non timeat: sed eas omnes sub victriçibus planctis pent
 tus conculcet. Paucula admodum lilia pleno ex campo
 decerpta sunt: Angusta enim arca ingētes currus capere
 non potest.

Inclita parisi cantanda est gloria cætus
 Gloria non minimis e modulanda fontis

At mea frigentī torpentia sanguine corda

Non sunt heu magnis apta sonare tubis

¶ Nam diuersa manet rebus natura creatis

¶ Tramite non vno quisq̄ poeta meat:

Mollibus hic elegis: tragico valet ille cothurno

Alter in heroum promptior extat opus:

f. iij.

¶ Nunq̄ natiuæ fraudanda est gratia ortis

¶ Mæra nec ingenij translienda iui

¶ Ipsa gigantæite meraria bella tuncus

¶ Viribus æqua suis pondera danda monent.

Da mihi da graciles gentalis phœbe amænas

Curat et in gyro sueta thalia suo

¶ Non audens timidam medio se creere ponto

¶ Proxima littozeis cymba vehat aquis

Unica iam reliquæ prælata est græci genti

Quod libet ex illo fonte scatebat opus.

Postmodo romana deuicta est græci lima

Rettulit et primum Roma magistra decus

¶ Nam faber artificem nitens superare priorem

Sæpe opus edocta cultius arte plit.

Deu q̄ mutata est longis fortuna diebus

Romula cum scæptro est terra subacta suo.

Sic ciuile uephæ/discors sic pugna coegit

Sic pura in môres pectora versa malos

¶ Ambicioso breui discordia destruit hora

¶ Omnia quæ multo parta labore vigent

Sic ternos moriens natos mycipsa moriebat:

O nunq̄ memori corde cadende senex.

At nunc parifios virtua amplexa penates

Nominis ammissi pristinâ iura nouat

Qualis in exusto scœnix renouatur amomo

Corpore cum tremulo fessa senectra iacet

Ecce vides tetrica sanctos grauitate carones

Atq; pia cultos religionè numas

Ut fileam in numeras prædoctæ palladis artes

Hæc est præcipua causa sonanda chely

Hic bene nota patet cœlestis littera verbi

Nititur et tanto pondere sancta fides.

Nec timet aduersos fluctus: ventosq; procaces

Hoc duce clauigeri recta carina petri.

Usq; a deo firma est: et tanto remige fulta

Ut queat a nullo concutiente premi.

Tantum parisiæ debet sacra pagina menti

Quantum diuinitis sensibus ima caro.

Paucula sub legi de pleno lilia campo

Non capit ingentes areæ parua rotas.

Argumentum

¶ Faustus dauiticos psalmos in gymnasium parisiensi in
ter prætoribus: a seipso musam suam abdicat: proficiturq; se
deinceps a poetis figmentis oïno alienum fore: quid enim
profunt falsi illi dei: quos totiens vanis nescio quibusdam
opibus inseruit: romanusq; populus oïb; in rebus maximam
certe sapiëntiam p̄ se tulit. In diuino autem cultu nihil eo isul
tius repperiri aut cogitari potest: Ita q; faustus christiantum

dogma sequens: turpe et infandū crimen esse ducit possesso-
rem suū a bone et asino veneratū ignorare: oipotentē ipm
deū inuocat qui z discipulis suis varias linguas: et blæso
moysi concynnū sermonē dedit: vt ei interpretanti dauitica
et prophetica sensa referet: et auditores ad exuēdū segnitie
et adiscēdas sacras lras hortatur. qm̄ deus pigri z inertē
a se hoīem reijcit: accinctū vero ex oibus semper periculis
eripit: et in tuta tandem statione collocat.

Quid toriens sterili figmenta poetica versu
Irrita musa canis: libyco quid corniger orbe
Iuppiter: humano quid taurica sanguine gaudens
Cynthia profuerit: paphias quid sparsa peraras
Thura: quid amissum plangens egyptus ofyrim?
Nonne superstitio vana est cum fune cybella
Virgineo iam tracta fuit: cum peste furenti
Ducitur in latios serpens epidaurius agros
Cum sanctam exclamat cererem: patrēq; lyceum
Agrestes qui lustrat agros: orti quæ racis
Dulcis cultori ponuntur liba priapo
Defossusq; lapis dubios qui terminat agros.
floreæ ferta gerit: non dicam immobile saxum
Terpea quod sede manet: non ora birontis
Bina dei nec tegeminis depicta figuris
Antias: aut iuno lacūs venerata calēdis.
Aethere delapsum salios ancille ferentes

Floralésq; focos fileo; gracilesq; lupercos
 Foemineam grato cadentes verberè palmam.
 Tradita si referam lyciis oracula templis
 Vestali si flamma foco victura putetur
 Ignibus æternis nimio re soluta cachymno
 Ora fatigentur certe ludibria cerre
 Ista videbantur templis indigna vetustis
 Nos autem redimens teuebris quos christus opacis
 Conspicuum perducit iter: vexilla sequamur
 Inuicta gestata deo; nec fronte minaci
 Territet hostis atrox per tæla aduersa ruamus
 Ducturi insignem superato ex hoste triumphum
 Strenuus hostilem dubitans inuadere turmam
 Si palma inspiciat ductorem in bella ruentem
 Inicit hic medium sese furibundus in agmen
 Non enses non tela timet: nec cessat ad vnum
 Nisi miseram stratus vitam exhalauerit hostis
 A boue pascenti notus possessor et ipso
 Qui positum pariter foenum comedebat a sello
 Ignoratus erit: diuq; obliuio nostri
 Lethæo perfusa lacu: qui sydere ab alto
 Merfit in æternum petulantia uumina abyssum

Dinc odiosa procul pedibus fuge mīsa citatis
 Dinc iussam properato fugam: fat vita remansit
 Blandicijs laqueata tuis iam casse refracto
 Libera diuinis sistam vestigia carthis
 Qui varias socijs linguas: concy nnaq; blæso
 Verba dedit mosi: nunc sensa dauitica pandat
 Et referata meæ sint verba prophætica menti
 Nunc mecum o socij diuersa peræquora vecti
 Securos intrate sinus nunc guttura sicca
 Cælesti rozate melo: quod ab æthere summo
 Depluit hebreæ deserta perauia genti
 Nec nos segnicies tardos ignaua moretur
 Tam dulces gustasse fauos: lymphasq; perhènes
 Fontis inexhausti: diuina potentia serum
 Odit et accinctum per cæca pericula pectus
 Eripit: et tuta tandem statione reponit.

Argumentum.

¶ Faustus adamandas puellas fatali quadem inclinatione
 propellus: crebras & miserabiles querelas effudit: quippe
 qui agalla illa columba inmerito desinitus sit: quæ antea
 ardenti poetæ sese obsequentiſſiman exhibebat. Siccæ
 aristæ pondus puellari fide grauis sit: desertus faustus
 maior: sane dolore opprimitur: q̄ n̄ uerit simulatū mulie
 brem amorē inciderit: quē olim iūm: cū prudētia euasisse
 gloriabatur. si quispiā ita sane inētis n̄ ops est: vt horrida
 quauis tormēta vltro perpeti desideat: ea oīane maiora
 dixerim perferet: si foemineo semel ardore corripiatur.

Non em̄ ille dulcis amor: sed potius tristis amaro: appē-
londus est: q̄ optato ⁊ felici amore fruit: si ad decēptum
afflictiq; fausti diligētius inspererit: intelliget p̄fecto
quisquis ille fuerit: oīa sub cælo ip̄sonata: coruere.

Sic facer ille tuo cecidit de pectore vates:
Litore sic sterili torpet aratus amor:

Ab cito pacta fides puerili ardore labscit

¶ Aridanam grauius pondus arista gerit:

Vidi ego sæpe tui madidos deflentis ocellos

In que meo stabas mollis vt signa sinu.

En ego dicebas solo contenta poeta

Corpora do votis obsequiosa tuis.

faustino si mille monu per frustra secarer

Hæc est pro domino vires parata meo.

Et centens dabas cum dulcibus oscula verbis

Est q̄ onima in labris pene relicta meis.

Tunc ego tunc cecidi partes labefactus in omnes

Sensibus ammissis muta loquela fuit

Sustentata leuas subiectis colla lacertis.

Tergit et humentes sædula lingua genas.

Quæ fera non tygris posito mollita furore

Illet in simplex semisepulta tuos:

Nunc vbi verba iacent tam blandis fusa querelis:

Cum repeto sensu deficiente cado.

Ab fueram in scellix fallacem expertus amorem
 En iterum euasa vincetus ab arte trahor.
 Captus vt extrahitur vitato piscis ab hamo
 Liquitur et molli tosta medulla face.
 Vt sa super fuso ceu sara resoluit aceto.
 Poenus in ausoniam ductor iturus humum:
 Quid faciam? sic fata iubent: parere necesse est
 ¶ Dulcis amor semper tristis amaro erit.
 ¶ Omnia qui summi cupiat tormenta doloris.
 ¶ Corda cupidinea sentiat icta manu
 Ecce magistra meis docet experientia rebus
 Deu q̄to est siculo sauior ista boue.
 fausta triumphantis qui signa sequatur amoris.
 Ad paxias flectat lumen vtrūq; in eas.
 Quæ rigidos miti lapides pietate mouerent
 Atq; ipsa in lachrymas aspera sara graues.
 Sumat et afflicti miseranda exempla poetæ
 Omnia q̄ super onata subaxe ruunt.

Argumentum

¶ faustus præ nimio amore deperien: reparandæ salutis
 omnem prozsus spem amittit: quoniam crudelis colum-
 ba postulatam opem denegat: quàm eltro vel renuenti of-
 ferre deberet: si extrema moztanti dolores finirentur:
 emoz certe q̄ viuere mallet: sed quia moztis ipsa matozes ad
 huc flamas adderet: et vita et moztis disparibus illi modis.

inuisa est: si tñ transigo pectore minimam faullam extin-
guere possit: infœlix ille mauult se ipsū vel propria manu
confodere q̄ semp uehemēti hoc incēdio cōburi.

Heu moxior: nec spes nostræ datur vlla salutis
Cum neget optatam quæ dare debet opem

Ultima sitantos finirent fata dolores:

Strata foret vitæ in æta suprema meæ.

Sed quis maiores augerent fuera flammæ

Displicet in paribus morsq; salusq; modis.

Sitamen ardenti minimam de corde faullam

Excitiam fosso pectore: vita vale.

Argumentum

q̄ faustus in fruenda colūba scelicē quis aditū: sed infortu-
natū tandē exitū sortitus est: Is mea quid nisi excoars esse
videt: q̄ puellas folijs ipsis mobiliores vel seq̄ vel laudare
decreuerit: nullū imane facinus est: quod rebellis ⁊ auarsa
foemina non cōmitrat: nō formosum nō nobilē non deniq;
virtuosū boiem sed ipsā tñ pecuniā amplectitur: tātisper
amator hyblæo melle dulcior esse videbit: dū aliquid aua-
ræ puellæ donandū superit: si vero absūpto patrimonio in
faciabilē illam voraginē explere nequeat: q̄ primū sūma
cū irrisione atq; ignominia expelletur: qđ si fortassis am-
missas opes quapiā vel īdustria vel fortuna repauerit. itez
patente ianua ⁊ callida nescio quas excusatione admitteſ
Nōne sūmæ leuitatī imo ipsi profus demētix ascribēdū
est: ad fallacē atq; experēū hamū redire: molles et subdo-
la istæ syrenes vitandæ fugiendæ: exterminandæ sunt:
qui semel earum illecebris laqueatus fuerit: etiā medio in
portu irreparabile naufragium patietur.

Heu quero: infœlix domina desertus ab illa
Cui modo cernenti solus ocellus eram.

¶ bene faustus amor primordia laeta gerebat

At nunc euentu deteriore ruit.

¶ Stultus erit leuibus credet quicumq; puellis.

¶ Instabilis varium foemina nomen habet.

¶ Non ita flante noto frondes agitantur inanes.

¶ Futilis vt mulier mobile pectus habet

Nunc amissa honoz virtus nūc spræta recumbit

¶ Maxima corrumpit quæq; rebellis amor.

Nonne sopozifera resolutos nocte maritos

Præbuit infandæ bellis iniquaneci.

Non stat olophernes muliebri cæsus ab ense:

Et sampson vires perdidit ipse suas:

¶ Scilicet inuicto nullus vel maior achille

¶ Cæca potest taciti tæla cauere doll.

foemina: si nescis: solos petit improba nūmos:

foemina per cunctum surgit auara nephas:

foemina prodiderat sponsum scelerata latentem

Unica bacatum causa monile fuit.

foemins tarpeam tacitis dedit hostibus arceni

Ut foret armillis cultio: illa datis

foemina dum blandis stringit tua colla lacertis.

Tunc oculis tendit retia cauta tuis

Dum superest munus dominæ tradendus avaræ

Dulcior hyblaco melle receptua eris.

Forsttan ipse tuum nequeaa si pauper amorem

Pascere: dilecto lumine pulsus abis.

Bercule si dextro census reparabilia ademptoa

Postibua expassia ianua tota patet.

¶ Quia nisi mentis inops reuocatem currat ad hamum?

¶ Expertoa casses prouida vitat auis.

Deu fuge blandiciaa molles quaa subdola syren

Dulcibuasillecebria in tua damna mouet.

Deu fuge dulychio vincetus tua corpora malo

Obruta ne vasto gurgite præda nates.

¶ Quisquã amatoz erit vsfræqz amplexoz amicæ

¶ Portubus in medijs naufraga membra dabit.

Argumentum.

¶ Faustua vrgentissimã de causã coactus est: humorum bulgarum ex vrbe parissã ad cupidã parentea suos mittetur: illum autem graui et inuito animo discedentem solatur: ne vel longo itinere vel horrida præsertim hyeme de terreatur: quoniam duris in rebus amicus certior esse dignoscitur: quo grauiora pericula euaserit: eo maiori demum gaudio afficietur: cum sese tutum in portum receperit. Inuat enim ociosum virum euasa ipsa discrimina meminisse. At faustus in externa regione fortassis moriens: Inter ignota atqz abiecta cadauera sepelietur: misericors deua tam dirum omen auertat: si idem ipse faustus oibus post habitis vicijs vni tantum virtuti adherat: fortissimum virum omne

quid soli coperit: sed ossa patria in terra mollius humata
esse videtur: pavidus itaque brunozus veliozibus fatis vti
debet: concessa enim hora grata semper in nu sumenda est.

Ausonios tandem repetens lunozepentes
Pergelidas gallo cedis abzbe niues

Nanque retroflexo tendit venus humia cursu

Amphora concreto quam premit da sinu.

Longa via est fateoz gelidifque asperina glebis

¶ Certior in duris rebus habetur aior.

Ermagis est pylades furioso notus brestis:

¶ Ambiguus dextræ sortis amicu adest.

Scilicet eus si graviora pericula casis

Præstiterint solidi gaudia plena iuci.

Sic etiam æneas tumido iactatus in Ito

Portatur socijs itala regno suis

¶ Enumerata iuuant dubiæ discrimina vitæ.

¶ Cum fruitur tutis sedibus alta quies.

At ego destituoze peregrina solus in ca.

Forssitan heu galla contumulabor bano

Nec pia persoluent absentes iusta paentes

Iunctaque non notis ossibus ossa gaent

Sint precor hæc potius vento data verba rapaci.

Cunctaque perliquidas vana ferantur aquas

Et liceat cupido patrios mibi visere campos

Cum fuerit musæ mæta peracta meæ

O ita magne velis superi regnator olympi

Si mea nullius conscia vita meli est.

Sistudeo æterna corpus virtute caducum

Atq; snimum excelsa mente leuare meum

¶ Omnis humis fateor fortissima pectora condit

¶ At sita sunt patrio mollius ossa solo

¶ mea sunt igitur melioribus vtere fatis

¶ Sumenda est grata quæ datur hora manu.

Argumentum

¶ Gallia iuuentus a pio z miserâti fausto increpat plurimâ quod in merdosis nescio quibus libris: Juuvenilæ ætatem suâ cõterat: Nulla em iactura grauior esse potest. q̃ ætatē sã capessendas litteras aptiorē amittere: quid barbarus alexander: quid insulsus græcissimus: quid deniq; minuti nescio quis grāmaticuli nō nisi spurcū z foetēs admod ster cus redolent: Nō est igit mirandū: si galla schola recētem: merdam sapere videatur: cū neglecta mera latinitate in merdallis semper deliramentis versetur.

O Nimis infœlix gallozum turba ruentum
Quid teris heu stulto tempus inane modo:

Scilicet amissæ magna est iactura iuuentæ

Irreuocanda cito præterit hora gradu.

Quid merdosa iuuant græcismi scripta cacati:

Si nescis foetens non nisi stercus olent.

Soluere vis vixens ventris cito pondus onustis:

Turpis alexandri larga cloaca patet.

Quid reliquas memoris foedus: quis barbarus auctor:

Iustificat heu pueros ille vel ille rudes:

Nil mirum est merdam sapiat schola galla recentem:

Merdatius pleno cum liber ore uatet.

Argumentum.

¶ Faustus lucullētissimō carmine nō aūt ex culta mēbrana
gaudēs: reprehendit: Immo potius deridet musam suam
conquerentem se vili nescio quā papyro descriptā fuisse.
Non enim illustre poema a crassa papyro denigrari potest
Gemma etiam medio in stercore preciosa est: nil prodest po-
lita et miniata membrana: si carmen corrodenti verme di-
gnū esse censetur: Nulla profecto munda est: quæ vel car-
cis in tenebris non dignoscatur. Si vero illa sublime atq;
inuidiosū opus cuderit: siue hirsuta papyro siue rasa mē-
brana scripta sit vnicuiq; præsertim erudito placebit: cum
maior fama extenui paupere: q̄ ex opulento diuitem nasci-
tur: quod si ob ineptum versum te gendas fortassis nates
memat: Quidnam igitur membrana opus est: cum hanc
ad rem tantum papyrus idonea sit.

Quid mea musa doles vili descripta papyro:
Nil clarum offendit crassa papyrus opus.

¶ Scilicet et medio preciosa est stercore gemma

Et redolent putri balsama mira simo.

Nec bene rara iuuat cultu membrana superbo

¶ Si dignum in formi verme poema manet.

Covus olortno quondam vestitus amictu

Publica detecta fabula fraude fuit.

Omne vel incæcis viciū dignoscitur vmbrib

Nulla etensiu terrico iudice menda vacat

Grande sophos referas. pannoſa veſte placebis

Maior ab exili paupere fama venit.

Tergendas ne nates metuis: mēbrana neganda eſt:

His ſolum officiis apta papyrus erit.

Argumentum

¶ fauſtus et crudelis ⁊ omni proꝛſus vicio obnoꝛius eſſet: in laſciuietē amicum graui quidem cenſura coargueret: quod eſt decus ex ebria caupona: quam voluptatē ex publico ſcorto: quod deniq; emolumentum ex damnoſa alea aſſequi poteſt: ꝑobrem effoeminatū illum iuvenē et admo net: et rephendit vt omnibus depositis ſcleribus virilem animū: ſagax ingeniū ac profundam mētē ſuam extollar: quo et natale ſolum illuſtret: et ſibi ipſi nomen pari at ſem piternum: ea demum ſola voluptas eſt: diſciplinam omnia in ſæcula victuram complecti.

Quæ fera mēs toleret: quæ ſaxea pectora ceſſent
In captum damnare tuum: crudelior ipſa

Tygride fauſtus erit: vicioq; obnoꝛius omni
Ni tua caſtiget cenſuris facta ſeueris

Ebria quid tandem multo caupona phalerno:
Perſida quid meretricis: dānoſa quid alea prodeſt:
Sic viuus turpi butarum more ferarum:

Sic ratio proſtrata iacet: ſic ſtulta iuuenta.

Ignauum conſumit iter: ſulloꝛꝑꝑrobandum

Tempore ducit opus: cautum non cernis vlyxem
64

Qui molles furda syrenas præterit aure:

Ab tantum iam mitte nephas: animusq; virilem

Ingeniisq; sagax: mentemq; extolle profundam

fac decores natale solum: fac nonen in auras

Aethereas volitare tuum: stat sob voluptas

¶ Omnia complecti victuram in secula musam.

Argumentum

¶ Infoelix gallia: guelmsi rupiforem indigna quid morte
raptū pdidit: qualē cācellariū nec olim habuit: neq; in pñ
tiarū hz: neq; in futurū habitura ē: n̄ sic deserta iura: nūc
orbata pbitas. Nūc ipsi deniq; literati merito cōquerunt
Sed q̄ q̄ brevis admodū vna gelū arq; inutile cadauer
cōtegit: nihilominus fama tā magna tāq; excellēta est: vt
ad cā capiendā ne ipse quidem orb; sufficiat.

Quo non est: nec erit nec claior: extitit vnq̄
Deu rapte indigna morte: uel me faces.

O qualem infoclix moderantem gllia perdit:

Saxea consiliū quale sepulcha tegunt.

Mutaq; iura silent: probitasq; ora: 3 gemiscit:

Moestaq; cum doc to calli opearhoro.

Ecce breuis foteoz gelidum capit vna cadauer

Gloria sed toto grandior orbe vcat.

Argumentum

¶ faustus præterita tandem facinra recognoscena ad sa-
cram eucharistia: sicuti sitiens ceus ad fontanas aquas
confugit: et lachrymas instarmorani fluminis manātes
effundit quanto suauiozem olīi vauptatem habuit: tan-
to maiori impæsentiarum amaritudine discruciatuor ho-
stiam vnūqueq; salutarī cibo pascetem obsecrat: vt con-
fessas ei⁹ maculas detergat si ad sinēdū tā imensū regem

44
minime capax est: at saltem candidus amor atq; attritum
pectus supplebit: durus adamas solo byrsino sanguine
mollescit: ipse autem deus ita mitis atq; placabilis est: vt
prono tantum ore ac sincero corde flectatur.

O Pia quæ sacrum libamina pascitis agnum:
Opura indigna victima cæsa manu.

Ad tua confugio vitali missica gustu

Cervus vt ad vitreas currit anhelus aquas.

Est mea confiteor vario mens lecta reatu

Poenitet admissi noxia corda mali.

Intima discruciant sensus tormenta profundos

Et fluit in mæstos sedula gutta sinus.

Labitur æria præceps ceu flumen ab alpe

Et fel præterito nectare inaius adest.

Confessas hæc terge notas: animãq; precantem

Perpetuo pascas hostia vera cibo.

Quæ tua sincera libant sacra corpora mente

Ora queunt tristi nulla perire fame.

Simeæ non tanti sunt recta capacia regis

Candidus attrito pectore supplet amor.

Ipse adamas durus solo fit sanguine mollis

flecteris a prono mitior ore deus.

Tertii libri finis

Publii faustiandrelini

Fozoliuiensis illustris poetæ laureati ad carolū burræum
parrhisiensem patricium ac regium Thesaurarium bene
merentem Epistola.

Dosteā q̄ diuinam illā poeticē dextro quidē omine
auspicatus sum. Nihil certe præstātius esse duxi
q̄ incidendo poemate pro virili mea. P. U. M.
imitari. is enim deforme atq; indigestos foetus. Ursino
more sensim labere figurareq; cōsueuerat. Ne antea blan
diretur recens ipsa foetura q̄ omni ex parte ad amissimū ef
figiata esset: Idcirco fabiū Quintilianū rhetorē admodū
illustre nō modo sequēdū. Sed toto q̄d pectore āplectēdū
censeo. Quippe qui scripta impetuose quodā calore fluxa
et in tēpus aliquod reponenda/ et refrigerato tandē amore
velut aliena perpendenda esse iubeat. Præcox em̄ opus
quod nōdū ad maturā frugē puenerit agrestē nescio quā
acerbitatē præferat necesse est. Quā obrem impremēdi
tatā editionē optimo quō iure ex plosam esse contenderim
Nulla tamen nulla inq; admiratione afficior si vulgo deri
deantur hi/ qui ad aucupandā popularem aurē e vestigio
rude et confusum nescio quoddam chaos. diuulgare sole
ant. Cū opus nonū iannū etiā atq; etiā p̄ssum lucilianā:
mordacitatem/ et theoninos dētes exitate non possit: Uī
deo etiā barbaros quosd̄ sciolos coaceruati irrepisse qui
tā z sip̄imarū litterarū vestibulū vix ingressi sunt. Tū ca
perata fronte subducto sup̄cilio: ad vncis naribus ex cusso
deniq; naso vel consumatissimos auctores suspendere sub
saunareq; audeant: et inter balbutientes pueros censorio
illo obelisco notare/ quo Aristarchus in subditiis ver si
bus ex homerica familia sūmouēdis maxime vsusuisse d̄
Quis tam in solentē: tāq; abominandam temeritatem nō
dānaret: dānatā non miseraretur: miseratam non ingemi
sceret? Cū ea neq; miserius neq; superbius adinueniatur
nihil. Sed exactissimum illud opus quod multa cura intra
domesticos parietes ruminatum est. Lanti profecto minū
ros istos culices: quanti indus elephas facere debet. Non
imperitā multitudini: sed raris tantū viris vt placeamus

45
summa ope adniti decet. Non enim illi incerta quadam li-
bidine: sicuti vulgus ipsum: sed æquo firmoq; iudicio nesci-
tur: plura certe dicerem ni in canendo receptu maturius
omnino consiliū arbitrarer. Ne scilicet loquax ac nimius
intam viles vappas opistographum non tam interiore pa-
gina q̄ tergo ipso cōscriptum fecisse videar. Therstis bo-
minis quidem abiectissimi dicacitas achillis tantum vel si-
lento vel irrisione diluēda est: ne ignauissimo cōuiciatorū
similis habeatur strenuus ille vir: quid enim garrula pica
ad suauē philomelam: quid crocitans couus ad argutum
olozem: quid rudēs asinus ad tēperatā resonātēq; lyram
facit: cū hoc tēpus interpellaret: vt maiores nostros cum
alijs in rebus tum presertim indādīs penīs ac remittēdis
apophoretis imitarer coactus sum tandem larys proflus
habenas remittere et tardiozem equū admotis: vt alunt:
calcaribus premere: nemo enī ita rerū oīm expers est vt
temporis oportunitati aliquando parendum esse non existi-
met. Itaq; succisuos ac tumultuarios hosce pugillares q̄
inter diurnos nocturnosq; labores meos exciderūt tibi q̄
libēissime dedico humanissimæ carole. vt meæ inte obser-
uantia p̄cludiū si minus concynnū at saltē obsequētissi-
mū habeas: quodquid si arrectis vti spero: auribus audie-
ris maiori deinde lucubrazione festinatā ne dicā p̄cipitatā
emissionē resartiam. Quādoquid acerbū maturiori demū
fructu compensandum esse non ignorem.

☉
Vale.

Publii fausti andrelini

Fozoliuēnsis Illustris Poetæ Laureati Ad Carolum
burraeum Parrhisiensem patriciū. ac regiū thesaurariū
Tumultuarium opusculum Incipit.

Argumentum

¶ Faustus poeta Carolū burraeum Ab omnibus tum
anīmi tum corporis dotibus extollit.

Quescia sit quis vasti mea cymba profundi;
Et fragili radat littoza sola trabe.

Attamen in solitis dabimus noua linthea ventis

Et referam dotes Carole summe tuas.

forfitan audenti flabit leuis aura poetæ

Ibit et intutos fessa carina sinus.

¶ Audentes animos foelicia numina ducunt:

¶ Oderunt timidi segnia corda viri.

Huc huc phoebe nouem comitate sororibus adsis

Et tuas des caëptis vel a secunda meis

Et rege composito tranquilla per æquora fluctu:

Maior vt ignaras vasa minoruq; rates.

Te duce non metuum scyllæ vada caeca rapacis

¶ Quælibet est dextro sæmita tuta deo

¶ q̄ bene materies stellis in caëpta secundis

Hæc venit auxiliis vsq; tuenda meis.

Scilicet exculta est tantis tua pagina rebus

Candida ceu rubeis liliis mixta rosis.

Cur tortens veteris celebrata est gloriæ sæcli:

Non minor antiquis carolus exta auis.

Et nisi liuor edax præsentia tempora damnet

Cedunt ætati sæcula pascua noua

Si petis exactum censozem corpus id vnguem:

Inspicies numeris omnia plena suis

Non ita compacti iunctura est marmoris apta

Ut sunt tam pulchri membra coacta viri.

Quod similem eoua venerem depinxit a pellea:

Nec parphidiaca forma polita manu est.

Additur et forti validudo in corpore firma

¶ Gratioꝝ annexo robore forma venit.

Tanta nec est vitio species maculata sinistro

¶ Ingenuos mores flagitat ipse decor.

Hinc iubet ille senex quem potio diris peremit

Vixit ut speculis semper ymago suis.

Turpis ut insigni facies virtute iuuetur

Absurdoq; decens crimine forma vacet.

¶ Turpius atra sedet formoso in corpore labes

¶ Ipsa decet specimen candida vita suum

Uividus hinc roseo nunq; eolor excidit ore:

Plenaq; perpetui membra vigoris habet.

Si genus illustri deductum sanguine maus:

Ille per innumeros nobilia exira uos.

Ut nouus est viridi productua ab arboꝝ ramus

Qui videat patulas luxurtare comas.

¶ Est aliquid clarus magnorum splendor auorum

¶ Illud posteritas amula calcar habet.

¶ Scilicet ut nullus tantis sit degener actis

¶ Magnanimitu pectus strenua facta mouent.

Ceu tener instantem castulus cum viderit vrsum
In patrias vires a mula corda mouet.
Unde feror pyrrhus gestis stimulatus auitis
Romanum imperium pulchra per arma petit.
Unde cadit decius deuotis fossus in armis
Atq; eadem natus fata secutus obit.
Hinc duo scipiae poeno fortissima ferro
Pectora pro patriis opposuere focis.
Hinc bene caesareis peccatum viribus orbem
Hostibus euerfis aurea roma videt.
q̄ bene laudato subnixā est moze vetustas
Caerea cum clari fulsit imago viri
¶ Excitat effigies magnorum inspecta vtrozum:
¶ Lumen et impressa certius aure facit:
Congestas si queris opes: huic disuite cornu
Defluit in laxos copia larga sinus.
Qualiter in pluuiū versus cum iuppiter aurum
In gremium cecidit clausa puella tuum.
Qualiter et flauas voluit tagus aurifer vnda.
¶ Non decet externis stāma carere bonis.
Nec sicut in foelix medis ceu tantolus vnda
Possessis fruitur tempus in gremio bonis
¶ Post modo quos spernat iusto potatur et vsu
Magnanimus licitas quisq; requirit opes.

47
Sic licet ipsarum regina pecunia rerarum

Hæc tamen est famulas digna dedisse manus

¶ Rebus inhumanis nihil est abiectius ipso

¶ Divite: qui domino stratus ab ære iacet

Nec dat prædaram lædentia munera gentem

¶ Non facit ad largaa præda aliena manus.

Perniciosa manent scyllanæ dona rapinæ

¶ Munera devius cespite fracta placent.

¶ Hæc leuibua male fida rotis fortuna revolvit

Dum splendens vitreis frangitur illa modis

¶ At maiora gerit cunctia dominantia rebua

¶ Omnia nam virtua imperiosa domat

Ecce refert geminum facunda voce parentem.

Qui tinxit dulci labra tenella fauo

Et segmentatis velut ora platonica cunctis

Dædala mopsopio nectare tinxit apia.

Tale melos fundit (nec vana poemata fingo)

Qualis erat pyllofus ab ore lepos:

¶ Scilicet ex ipsa manans facundia matre

Adiuuat et natos lingua paterna suo

Profuit et mater cultis cornelia gracchis

Effinxitque suum lælia docta patrem.

Et patrio insigni sermone hortensia vicit

Jam iam foeminea danda tributa manu

¶ Namq̄ tenax hæret quicquid rudis excipit ætas
¶ Durat et imbutua vase recente sapor
Dicq̄ nouem musis parnasia ducus in antra
Plena meduseo proluit ora lac.
Quo bibit ante senex terræ monstrato: arundæ:
Ascræa patrias valle secutus ues:
Siue velis musaa græco defonte adentes.
Altus mæonia personat ille tula.
Seu petis incedens latia grauitat poema
Ipsius affirmes grande maroni opus.
Siue fides retricas: argutaq̄ barita pulset
Cedit in audito theya corda soni.
Et lyra succumbit venusino pectore tacta
Ut numeros sileam lesbÿ puellituos.
Siue elego molles miserando ploret amores
Scripta tibullæo culta lepore facit
Noscit et archanis monumenta recundita fastis
Siue ea sint terra siue peracta mari.
Scilicet vt multo stipatus milite xenses
Bina cathenatis oppida vinxit æquis.
Perfidus vt vicit puppis maratonis classæ
Versaq̄ romano Marte corinthos erat.
Ut bis adimpleta est latia pharsalia bustia;
Ipsaq̄ in acciaco rostra fugata sinu.

Noscit et obseffam cyrrum babylona prementem
 Hestias ferulias bella furore manus.
 Qua fluit euphrates rapido cum tygride nascens
 Quaqz feror septem nilus abundat aquis
 Occesno tellus refluo circincta premanur
 Quaqz cyllic taurus surgit: et altus athos.
 Noscit vbi geminis collisa est fluctibus hytmos
 Et quæ diuerso turba sub axe iacet.
 Nãqz ignota tenet speculãtem sydera memphim
 Primaqz sydoniis nomina caesis notis.
 Et suspectentes tenuissima vellerã ferã
 Et vaga perscyricas plaustra retractã nites.
 Nec minus icta tenet rumpentem foedera pœnum
 Et numidam infrenum: foemineumqz phrygem.
 Thessalon indomitos doctum frenare veredos
 Certa qz gnosiãcãs mittere tãla manus.
 Archadae et primum cantantes montibus altis
 Cornibus et genitos menstrua luna tuis.
 Atqz ipsum intonso gaudenrem crine sicambum
 Flauiã cum rutilis colla britanna comis.
 Jura quid annectam gratas collecta perurbes:
 Addita quæ denis binã tabella gerit:

Quid loquar vt prudens cauta sapientia mente?

Et grauitas ipso digna ratione viget?

Septem magna licet sapientes gracia cantet

Ipsatamen quose gallia iactet habet.

¶ Martins vecordi doctrina in pectore prodest

Sicut in infano sicca furente minax.

¶ Perficit at prudens veri scrutator operti

¶ Omnia maturo prouida consilio.

¶ Recta etenim librant suspensam examina mentem

¶ Nec fluxum a vero tramite carpit iter.

¶ Corruit vt praecipit furia mente libido

¶ Sic sua sedatum pondera pectus habet.

An stabili fundata fide moderamina dicam?

Et pia sinceræ munera iustitiæ?

An te magnanimo connexa modestia corde

Quæ sortem æquali ducis utraq; modo?

¶ Jam valeat marcus fidei seruator honestæ

¶ Iustaq; cretensis gloria lancis abî.

¶ Ultima quæ cessit terris asirea prophanis

¶ Una est intanto conspicienda viro.

¶ In corrupta reget trutinæ qui fila seueræ

¶ Natiui tutor foederis acer erit.

69

Ipse etiam semper vultu conspectus eodem

Omnia socratico more ferenda putat.

¶ Decidit impatiens fortis quicumq; sinistrae.

¶ Nescit euentu prosperiore frui.

Cætera prætereo rebus maiora relatis

Nanq; ea sunt verbis vberiora meis.

¶ multa exundat rhyphæo in colle pauina

Tam restant alio plura canenda sono.

Plurima congeries gyro claudatur in arcto

Atq; minor vero summa sit ista suo.

Perdita si tenues virtus vane sciat in auras

Redditor orbati carolus orbis erit.

finis tumultuarij opusculi.

Expliciunt elegie fausti

Impresse Parisius in Campo gaillardo Per Guidonem
Mercatozē. Anno a christiano natali. M. cccc. lxxxvi.
Die. ix. Septēbris. Et innenitur venales in vico sancti
Jacobi ad inter signis Leonis argētei penes maturinos.

FINE
1552

